

ការបរិកសម្មដងអំពីព្រះយស្មើគ្រីស្ទ — លខេពីរ

Исмахи ахдома

Jeff Pippenger

2023-08-10

ឧត្តរមានដាក់បញ្ចូលរឿងជាច្រើនទៅក្នុងអត្ថបទមុនៗ
ដើម្បីព្យាយាមដាក់ចេញនូវចំណុចយល់ដឹងមូលដ្ឋានខ្លះៗ តាំងពីដើមមក។ ឥឡូវនេះ
ឧត្តរនឹងព្យាយាមផ្តោតលើការបញ្ជាក់អំពីបុគ្គលិកបទដ្ឋានកំពូលក្នុងពិចារណា។
សូមអរគុណចំពោះការអត់ធ្មត់របស់អ្នក។

តាំងពីដើមដំបូងបំផុតមក

ព្រះជាម្ចាស់បានកំពុងព្យាយាមបង្កើនការយល់ដឹងរបស់យើងអំពីព្រះអង្គគឺជាអ្នក

និងព្រះអង្គមានសភាពយ៉ាងដូចម្តេច។ ក្នុងកិច្ចការនេះ

ព្រះអង្គបានប្រើវិធីសាស្ត្រជាច្រើន

ដើម្បីជួយមនុស្សស្វែងយល់អំពីអ្វីដែលគួរឱ្យមានបរិកសម្មដងអំពីព្រះអង្គ

ហើយក្នុងចំណោមវិធីសាស្ត្រទាំងនោះ មានមួយគឺការប្រើ «នាម»

ទាំងនាមជាច្រើនដែលគួរឱ្យមានបុរាណដល់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយក៏មាននា

មដែលគួរឱ្យមានបុរាណដល់តំណាងដែលព្រះអង្គបានផ្សព្វផ្សាយតាំងពីព្រះអង្គផងដែរ។

ព្រះអង្គផ្សព្វផ្សាយតំណាងទាំងខាងអាក្រក់ និងខាងល្អ។

ព្រះអង្គក៏បានប្រើការផ្តល់បុគ្គលិកសម័យកាលក្នុងកិច្ចការព្រះម្ចាស់របស់បុរាណសម័យ

ពន្ធុមក្តីដែលព្រះអង្គបានផ្សព្វផ្សាយ ដើម្បីបង្ហាញពីការយល់ដឹងអំពីលក្ខណៈ

របស់ព្រះអង្គជាបុគ្គលិកបុរាណតាមបុរាណសាស្ត្រ។ ហេតុដូច្នេះ

បុរាណសាស្ត្រសម័យកាលក្នុងកិច្ចការព្រះម្ចាស់នោះ តាមរបៀបផ្សេងៗគ្នា

ក៏និយាយដល់ការលើកតម្កើងសេចក្តីពិតអំពីលក្ខណៈ

និងព្រះសភាពរបស់ព្រះអង្គផងដែរ។

បុរាណសាស្ត្រដែលបានចូលទៅក្នុងវិវរណៈជំពូកទីមួយជាបុរាណថា

និងជាគន្លឹះសម្រាប់ជំពូកបន្ទាប់ៗ

នោះយើងនឹងឃើញសេចក្តីពិតមួយចំនួនទៅក្នុងជំពូកដំបូង

ដែលមានឥទ្ធិពលលើសៀវភៅទាំងមូល។

សេចក្តីពិតមួយក្នុងចំណោមសេចក្តីពិតទាំងនោះ ទាក់ទងនឹងថា

ព្រះយស្មើគ្រីស្ទទ្រង់ជាអ្នក ហើយមិនមែនគ្រីស្ទថា ទ្រង់ជាអាល់ហ្សា

និងអូមហេតាប៉ូណូណោះទេ។

បុរាណសាស្ត្រសេចក្តីពិតមួយគួរឱ្យមានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងវិវរណៈជំពូកទីមួយ

នោះវាពិតជាសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្នសម្រាប់ការសាកល្បងនៃជំនាន់ចុងក្រោយ

ជំនាន់ចុងក្រោយនោះគឺជា «ជំនាន់ដែលបានផ្សព្វផ្សាយ»

ដូចដែលព្រះគម្ពីរបានកំណត់សម្គាល់។

លក្ខណៈមួយនៃព្រះវិចិត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលយើងបានកំពុងសិក្សាស្រាវជ្រាវ

គឺព្រះគ្រីស្ទទ្រង់សម្គាល់ចុងបញ្ចប់តាំងពីដើមកំណើតមក។ ពេលវេលានៃព្រះគ្រីស្ទ

នបញ្ចប់ជាសេចក្តីសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើនសម្រាប់មួយសប្តាហ៍

តំណាងឲ្យការផ្តល់សេចក្តីសម្រេចស្របតាមការសម្រេចសហគមន៍
ទៅជាអីស្រាអ៊ែរខាងវិញ្ញាណ។

ការផ្តល់សេចក្តីសម្រេចស្របតាមការសម្រេចសហគមន៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដែលទាំងអស់សុទ្ធជាបែបហេតុផលក្នុងការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងអំពីព្រះចិត្ត
និងអង្គការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺមាន អាប៉ូកាលីប្ស អ៊ីសាក យ៉ាកុប យ៉ូសែប ម៉ូសេ ព្រះគ្រីស្ទ
វិល្លយ៉ាម មីឡី និងមួយនៃសេសប្រែប្រួលពាន់នាក់។

មានខុសមួយទៀតនៃការផ្តល់សេចក្តីសម្រេចស្របតាមការសម្រេចសហគមន៍ ដែលគួរឲ្យមានការកត់ត្រាពីលើខុសនៃ
ដែលសម្រាប់សម័យកាលទាំងបួនពិភពនៃក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ

ដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយក្រុមជំនុំទាំងបួនពិភពនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ២ និង ៣
ប៉ុន្តែយើងមិនទាន់នឹងពិភាក្សាអំពីវានៅពេលនេះទេ។

មានការផ្តល់សេចក្តីសម្រេចស្របតាមការសម្រេចសហគមន៍ជាមួយអាដាម និងអវ៉េ
ដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយមុនការផ្តល់កូនក្នុងអំពើហាបរបស់ពួកគេ
និងបន្ទាប់ពីការផ្តល់កូនក្នុងអំពើហាបរបស់ពួកគេ ហើយជាការពិតណាស់
ក៏មានការផ្តល់សេចក្តីសម្រេចស្របតាមការសម្រេចសហគមន៍ពីមុនទីកន្លែងនេះ

ទៅក្នុងរយៈពេលទីកន្លែងនេះសម័យរបស់លោកអេដេនដេន
ខុសទាំងអស់នេះចំណែកដល់ពេលវេលាដែលយើងកំពុងដោះស្រាយ
ប៉ុន្តែតែឡើយនេះយើងកំពុងផ្តល់ឲ្យលោកអេដេនដេនដែលបានគូរផ្សំសរសេរ។

នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានចាប់ផ្តើមកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះអង្គនៅដើមសប្តាហ៍នៃកិច្ច
ប្រកួតប្រជែង ព្រះអង្គបានទទួលបុណ្យផ្សេងទៀត។

ព្រះយេស៊ូវ ក្រោយពីបានទទួលបុណ្យផ្សេងទៀតហើយ ទ្រង់បានយាងឡើងពីទីក្រុងណាមៗ;
ហើយមើលចុះ មេឃបានបើកចំហចំពោះទ្រង់
ហើយទ្រង់បានទតឃើញព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះចុះមកដូចជាសត្វព្រាហ្ម
ហើយសណ្ឋិតលើទ្រង់។ ហើយមើលចុះ មានសំឡេងមួយពីស្តេចស្តេចថា
នេះជាព្រះរាជបុត្រាជាទីសុខាភ័យរបស់អញ ដែលអញពេញចិត្តណាស់។ ម៉ាថាយ ៣:១៦, ១៧

ព្រះបន្ទូលដំបូងបំផុតរបស់ព្រះ ខណៈដែលព្រះយេស៊ូវយាងឡើងពីទីក្រុង
ដូចនេះបានចាប់ផ្តើមសប្តាហ៍នៃសេចក្តីសម្រេចស្របតាមការសម្រេចសហគមន៍របស់ព្រះវរបិតាថា
ព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ បុរសនិយាយយល់អំពី
«ក្នុងនាមនៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង» នោះការពិតនោះមានអំណាចយ៉ាងខ្លាំង។
ប៉ុន្តែបើយើងមិនយល់ទេ នោះវាមិនសូវមានអំណាចប៉ុន្មានឡើយ។

កាលដើមឡើយ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កកើតផ្ទៃដីនៃដី និងផែនដី។
ហើយផែនដីនៃគោត្តនៃទ្រង់ ហើយទទេ; ហើយសេចក្តីងងឹតគ្របលិចផ្ទៃដីនោះ។
ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះជាម្ចាស់បានរំកិលនៃលើកផ្ទៃដីនោះ។ លោកបុរេបុត្រ ១:១, ២។

ដូចនៅក្នុងលោកបុរេបុត្រនៃ ក្នុងពិធីចាក់ប្រដាប់
មានព្រះបុគ្គលទាំងបីនៃព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ។

សេចក្តីពិតដែលថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ ជាកូនបុរសរបស់ដាវីឌ
និងជាកូនមនុស្ស បានផ្សំឲ្យពួកអាប៉ូកាលីប្ស និងពួកផារីស៊ីយ៉ាគ្នាដោះស្រាយជាញឹកញាប់
ក្នុងអំឡុងពេលបីឆ្នាំកន្លះបន្ទាប់មក។ ព្រះយេស៊ូវបានផ្តល់សេចក្តីសម្រេចស្របតាមការសម្រេចសហគមន៍ពី «យេស៊ូវ» ទៅជា
«ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» ដោយន័យទំនាយ នៅពេលទ្រង់ទទួលបុណ្យផ្សេងទៀត។
នៅពេលព្រះយេស៊ូវទទួលបុណ្យផ្សេងទៀត ទ្រង់បានក្លាយជា «ព្រះគ្រីស្ទ» ដែលមានន័យថា

«អ្នកដដែលបានចាក់បុរេងតាំង» ហើយនៅក្នុងភាសាហ្វេរី គឺជាពាក្យ «មស្កេស៊ី»។ ហើយជាក់ជាមិនខាន ពួកហ្វេរីបានរំពឹងទុកមស្កេស៊ីមួយអង្គ ហើយពួកគេបានដឹងថា ទ្រង់នឹងជាកូនបុរសរបស់ដាវីឌ។ នៅពេលទ្រង់ត្រូវបាន «ចាក់បុរេងតាំង» ដើម្បីបិទបិទដើមរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះដ៏វិសេស្យធម៌បំផុតនៃបុរេវត្ថុសាស្ត្រនៃដី ទ្រង់បានឃើញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមក ហើយបានឮព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល។

វាជាពិធីចាក់បុរេងតាំងដ៏រស់រវើកយ៉ាងខ្ពស់មួយ ដដែលក្នុងពិធីនោះ សារដដែលត្រូវបានប្រកាសអំពីព្រះអង្គ និងកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គ គឺថា «ព្រះអង្គជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ»។ អ្វីដែលធ្វើឲ្យពួកយូដាភ្ញាក់ផ្អើល និងរន្ធត់កាន់តែខ្លាំងទៀតនោះ មិនមែនត្រឹមតែថា ព្រះអង្គជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគឺថា ព្រះអង្គបានអះអាងថា ក្នុងនាមជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ — ព្រះអង្គពិតជាព្រះដរាប ពួកយូដាមិនអាចទ្រាំទ្រចំពោះអ្វីដែលពួកគេយល់ថាជាការអះអាងប្រមាថព្រះដ៏ធ្ងន់ធ្ងររបស់បែនោះបានឡើយ! បញ្ហាដ៏លំបាករបស់ពួកយូដា គឺជាបញ្ហាដ៏លំបាករបស់អំប្រហាំងផងដែរ—ដុបិតអំប្រហាំងជាបិតារបស់ពួកយូដា ជាបិតានៃសេចក្តីសញ្ញា ហើយក៏ជានិមិត្តរូបនៃសេចក្តីជំនឿដែលត្រូវការសម្រាប់ការគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនៃសេចក្តីសញ្ញាផងដែរ។

ត្រូវបង់អាប្រហាំងអំពីសេចក្តីជំនឿដែលចាំបាច់សម្រាប់ចូលទៅក្នុងទំនាក់ទំនងសញ្ញាសម្ពាធជាមួយព្រះ ទាមទារឲ្យសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកត្រូវបានសាកល្បង។ ការសាកល្បងរបស់អាប្រហាំង ដដែលនឹងបញ្ជាក់ថា សេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ពិតប្រាកដ ឬគ្រាន់តែជាការសន្មតដោយគ្មានមូលដ្ឋាន នោះបានផ្តល់ការបង្ហាញថា គាត់គាត់នឹងធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឬទេ—សូមបិតានៅពេលដែលវាហាក់ដូចជាជុំវិញនឹងព្រះបន្ទូលពីមុនរបស់ព្រះក៏ដោយ។ អាប្រហាំងបានដឹងថា ការថ្វាយមនុស្សជាញញឹមគឺជាការសម្រាប់មនុស្ស ហើយថាវាគឺជាឱកាសអនុវត្តន៍នៃការថ្វាយបង្គំព្រះក្នុងក្រលាំងក្រាយរបស់ជនជាតិថ្វាយបង្គំព្រះក្នុងក្រលាំងក្រាយដែលគាត់កំពុងរស់នៅកណ្តាលពួកគេនៅពេលនោះ។ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីបានដឹងតាំងពីបុរេវត្ថុសញ្ញាសម្ពាធដើមរបស់ពួកគេថា ព្រះមានតម្លៃប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេក៏បានដឹងផងដែរថា ព្រះយស្មើកំពុងអះអាងថាទ្រង់ជាព្រះទីតី។ ពួកគេកំពុងត្រូវបានសាកល្បងដោយការសាកល្បងចុងក្រោយរបស់ពួកគេ។

ចូរស្តាប់ចុះ អ៊ីស្រាអែលអើយ ព្រះអម្ពចាស់ ជាព្រះរបស់យើង ទ្រង់ជាព្រះអម្ពចាស់តម្លៃ។ ចូរទិញកថា ៦:៤។

នៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រដែលម៉ូសេបានកត់ត្រាខ្មែរនោះ ព្រះជាម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលប្រាប់ម៉ូសេអំពីហើយថា ចាប់តាំងពីពេលនោះតទៅ ព្រះអង្គត្រូវបានស្គាល់ដោយព្រះនាមថា Jehovah។ ព្រះអង្គមិនត្រូវបានស្គាល់ត្រឹមតែជាព្រះអម្ពចាស់ ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់ព្រះយ៉ាងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែចាប់ពីពេលនោះតទៅ ព្រះអង្គត្រូវបានស្គាល់ថាជា Jehovah។ នៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រដែលនោះ ដដែលព្រះអង្គគាត់កំពុងលើកតម្កល់ការយល់ដឹងអំពីព្រះលក្ខខណ្ឌរបស់ព្រះអង្គបន្តថ្ងៃទៀត ដូចដែលបានកំណត់ដោយព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ

ព្រះអង្គគក់កំពុងជូនដំណឹងដល់អ្វីសុំអរិយធម៌យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ផងដែរថា ព្រះគឺជាព្រះតម្លៃ។
ដូច្នេះ ពួកយូដានៅសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទគួរតែតែងតាំងណា?

នៅពេលក្រោយក្នុងព្រះរាជកិច្ចច្បាប់របស់ទ្រង់
ខណៈពេលដែលវាបានឈានដល់ចំណុចកំពូលនៃការចូលក្នុងយូសេប៊ីមដោយជ័យជម្នះ ពួក
យូដាក៏មានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំងមុនពេលទៀតដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យកុមារ
ទាំងឡាយច្រៀងសរសើរព្រះនាមទ្រង់។

ហ្វីលីប្សុសទាំងឡាយដែលនៅមុខ និងដែលនៅតាមក្រោយ បានសួរកែឡើងថា៖
«ហូសានា ដល់ព្រះរាជបុត្រានៃវីរីខ!»
សូមប្រទានពរដល់ព្រះអង្គគង់លើយ៉ាងមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់;
ហូសានានៅស្ដាប់ដ៏ខ្ពស់បំផុត»។ ម៉ាថាយ 21:9

ពាក្យទំនុកចម្រៀងនៃបទចម្រៀងដែលបានផ្ទេរឱ្យពួកផារីស៊ីនិងសមូហារយ៉ាងខ្លាំង
គឺជាផ្នែកនៃសម្ភាសន៍ព្រះយេស៊ូវថាជា ព្រះរាជបុត្រានៃវីរីខ ហើយក៏សម្ភាសន៍ថា
ព្រះរាជបុត្រានៃវីរីខ គឺជាព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់ផងដែរ។ នៅដើមព្រះរាជកិច្ចច្បាប់របស់ទ្រង់
ក្នុងពេលទ្រង់យាងចូលដោយជ័យជម្នះ ហើយជាពិសេសនៅឈរលើឆ្នាំង
ដម្កល់នោះនោះមានការកក្កើតចិត្តគួរឱ្យព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

ដូច្នេះ ពួកមហាបូជាចារ្យរបស់សាសន៍យូដា បានទូលទៅពីឡាតថា «សូមកុំសរសេរថា
“សុតចេនសែសន៍យូដា” ឡើយ ប៉ុន្តែថា “អ្នកនេះបាននិយាយថា
ខ្ញុំជាសុតចេនសែសន៍យូដា”»។ យ៉ូហាន 19:21។

ពិតណាស់ ពីឡាតអាចបានកែតម្រូវនោះឱ្យថា «ខ្ញុំជា ព្រះមហាក្សត្រនៃសែសន៍យូដា»
ដោយសារតែ «ខ្ញុំជា»
គឺជាព្រះនាមដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសអំពីព្រះអង្គទ្រង់ញឹកញាប់មុនហើយមុនទៀត។
ពិតណាស់ ការយកកក្កើតជាខុសគ្នាដល់បែបនេះមកអនុវត្ត
ដើម្បីបិទប្រហែលបន្ទូលរបស់ព្រះ ជាពិសេសនៅពេលដែលវាជារឿងរ៉ាវអំពីឈរលើឆ្នាំង
គឺជាអ្វីដែលមនុស្សមិនដែលធុរចំពោះ មេនេមេ? ព្រះយេស៊ូវថា «ព្រះមហាក្សត្រនៃសែសន៍យូដា»
ប៉ុន្តែព្រះអង្គគក់ថា «ខ្ញុំជា» ផងដែរ ដូច្នេះសេចក្ដីថ្កុលថ្កងការ «ខ្ញុំជា»
ព្រះមហាក្សត្រនៃសែសន៍យូដា» មានភាពគួរឱ្យក្រុកក្រងន័យមួយ
ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាចំណុចសំខាន់ទេ។

ចាប់តាំងពីដើម រហូតតាមរយៈកណ្ដាល និងដល់ទីបញ្ចប់នៃរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ
ព្រះនាមរបស់ទ្រង់បានក្លាយជាចំណុចនៃការជំរុញបំផ្លាញ។
មានរឿងជាច្រើនដែលត្រូវយល់អំពីខុសបែបនៃទំនាក់ទំនងនៃសញ្ញាសញ្ញា ប៉ុន្តែនៅទីនេះ
ខ្ញុំចង់បង្ហាញថា នៅចុងបញ្ចប់នៃអ្វីសុំអរិយធម៌ ក្នុងក្រុមជំនុំយូដា
មានការព្រួយបារម្ភយ៉ាងណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងព្រះនាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ក្នុងនាមជាព្រះរាជបុត្រានៃវីរីខ
ទ្រង់មានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីជាព្រះមេស៊ី;
ក្នុងនាមជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ (ក្នុងន័យថា ទ្រង់ក៏ជាព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ)
និងក្នុងនាមជាបុត្រាមនុស្ស
ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញការសាកល្បងដ៏ធំមួយចំពោះបុរាណសត្វដែលបានផ្ទេរឱ្យសរសើរ។
តើមនុស្សសម្រាកនេះអាចអះអាងថា ខ្លួនជាព្រះជាម្ចាស់
ហើយក៏ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ ដោយរបៀបណា ខណៈដែលម៉ូសេ

ហើយបន្ទាប់ពីនោះមក ពួកគេមើលហ៊ានសួរទ្រង់សំណួរណាមួយទៀតសោះ។
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើគេនិយាយដូចម្តេចថា
ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រារបស់ដាវីឌ?
ដូច្នេះដាវីឌខ្លួនឯងមានបុរសសន្តិសុខនៅក្នុងគម្ពីរទំនុកតម្កល់នោះថា៖
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដល់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំថា ចូរអង្គុយនៅខាងស្តាំខ្ញុំ
ចាំដល់ពេលនៃខ្ញុំផ្សំចិត្តពួកសក្ខីរបស់អ្នកដាក់ណែនាំដល់របស់អ្នក។ ដូច្នេះ
ដាវីឌហៅទ្រង់ថាជាព្រះអម្ចាស់ ហើយតើទ្រង់ជាបុត្រារបស់គាត់ដូចម្តេចបាន? លូកា
20:40-44។

នេះជារយៈពេលចុងក្រោយនៃសំណួរ និងចម្ងល់យើងសម្រាប់ពួកយូដា ដុបិតបន្ទាប់ពីការប្រកាសរយៈពេលនោះ «ពួកគេមិនហ៊ានសួរទ្រង់សំណួរណាមួយទៀតសោះ»។ ទ្រង់ទ្រង់ប្រកាសឆ្លើយសំណួរចុងក្រោយនៃកិច្ចចម្រើនរបស់ទ្រង់សម្រាប់វង្សសំណើលេខនៃវង្ស ងហត់ (ហើយក្នុងនិទានពុទ្ធករណ៍ តែងតែមានវង្សសំណើលេខនៃវង្សងហត់ជានិច្ច) ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់លើកយកប្រធានបទអំពីព្រះនាមរបស់ទ្រង់ថាជា «ព្រះរាជបុត្រានៃដាវីឌ» ហើយដូច្នេះ គឺជាព្រះមស្កេស៊ី។ ពាក្យមួយរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ ការជម្រើសនោះនេះរួមបញ្ចូលព្រះនាមផ្សេងៗរបស់ទ្រង់ ដល់តំណាងឲ្យព្រះលក្ខណៈ និងព្រះសភាពរបស់ទ្រង់។ ព្រះនាមរបស់ទ្រង់ត្រូវបានលើកឡើងនូវដំបូង គឺនៅពេលពិធីបុណ្យយូដាមុនទីក្រុងរបស់ទ្រង់ ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងការប្រកាសរយៈពេលចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ជាមួយវង្សសំណើលេខនៃវង្សងហត់ នៅពេលចូលក្នុងដោយជ័យជម្នះ និងនៅលើយើងក្នុងរួមទាំងក្នុងបទគម្ពីរផ្សេងៗទៀតនៃដំណឹងល្អ។

ពួកផារីស៊ីបានមកប្រមូលផ្តុំជិតព្រះយេស៊ូវ ខណៈដែលទ្រង់ឆ្លើយសំណួររបស់អាចារ្យនោះ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបន្តទៅសួរពួកគេវិញថា៖ «អ្នកកាល់គ្នាគិតដូចម្តេចអំពីព្រះគ្រីស្ទ? ទ្រង់ជាបុត្ររបស់អ្នកណា?» សំណួរនេះមានបំណងសាកល្បងជំនឿរបស់ពួកគេចំពោះព្រះមស្កេស៊ី ដើម្បីបង្ហាញថា ពួកគេចាត់ទុកទ្រង់គ្មានតែជាមនុស្សសាមញ្ញ ឬជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ។ សំឡេងជាច្រើនបានឆ្លើយឡើងថា៖ «ជាបុត្ររបស់ដាវីឌ»។ នេះជាព្រះនាមដែលសង្ខេបនិយាយបានប្រទានដល់ព្រះមស្កេស៊ី។ នៅពេលព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញអាទិទេពភាពរបស់ទ្រង់តាមរយៈអព្យាក្រឹតហេតុដ៏មានប្រធានភាពរបស់ទ្រង់ នៅពេលទ្រង់ប្រកាសអ្នកជំនឿថា និងប្រកាសមនុស្សសាមញ្ញបំផុតឡើងវិញ ប្រជាជនបានសួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «តើមិនមែនជាបុត្ររបស់ដាវីឌនេះទេឬ?» សូត្រីស្ទ្រី-ភានីស៊ី ព្រមទាំងហេរ៉ូឌីសដែលខ្មោច និងមនុស្សជាច្រើនទៀត បានអំពាវនាវសុំជំនួយពីទ្រង់ថា៖ «ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង ឱបុត្ររបស់ដាវីឌអើយ»។ ម៉ាថាយ 15:22 ខណៈពេលដែលទ្រង់យាងចូលក្នុងយេរូសាឡឹម ទ្រង់ត្រូវបានស្តាប់សម្តែងដោយសម្តែងអំណរថា៖ «ហូសាណាដល់បុត្ររបស់ដាវីឌ សូមប្រទានពរដល់ព្រះអង្គដដែលយាងមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់»។ ម៉ាថាយ 21:9 ហើយនៅចុងនៃនោះ កុមារតូចៗនៅក្នុងព្រះវិហារក៏បានបន្តលើសូរសំឡេងនៃការសរសើរ ដ៏រីករាយនោះឡើងវិញផងដែរ។ ប៉ុន្តែមិនមែនជាច្រើនដែលហៅព្រះយេស៊ូវថាជាបុត្ររបស់ដាវីឌ មិនបានទទួលស្គាល់អាទិទេពភាពរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ពួកគេមិនបានយល់ថា បុត្ររបស់ដាវីឌ ក៏ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះដែរ។

«ជាការឆ្លើយតបនឹងសង្ខេបនៃការណ៍ថា ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រនៃដាវីឌ ព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលថា "ដូច្នេះ ហេតុអ្វីបានជាដាវីឌ ដោយព្រះវិញ្ញាណ [ព្រះវិញ្ញាណនៃការបំផុសគំនិតមកពីព្រះ] ហៅទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់ ដោយពោលថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលដល់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំថា ចូរអង្គុយនៅខាងស្តាំខ្ញុំ ទាល់តែខ្ញុំដាក់សក្ការបស់ទ្រង់ឲ្យនៅក្រោមហត្ថជើងទ្រង់? ដូច្នេះ បើដាវីឌហៅទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់ ហេតុដូចម្តេចបានជាទ្រង់ជាបុត្ររបស់គាត់? ហើយគ្មានអ្នកណាអាចឆ្លើយតបទ្រង់បានសូម្បីតែមួយម៉ាត់ ហើយក៏គ្មានអ្នកណាហ៊ានសួរទ្រង់បន្តថាម្យ៉ាងនេះទៀតចាប់ពីចុងនៃនោះតទៅដែរ។» The Desire of Ages, 609.

ការចាក់ប្រដាប់កាំភ្លើងរបស់ទ្រង់ជាព្រះមេស៊ី
និងការប្រសើរឡើងក្នុងក្រុមរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងអ្នកដទៃទៀតដែលបានយាងមកសង្កេតរំពោះ
នោះពាក់ព័ន្ធនឹងភាពជាព្រះរបស់ទ្រង់ និងមិត្តភាពព្រះនាមរបស់ទ្រង់
ហើយជាពិសេសគឺក្នុងនាមនៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង។
ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ចូលក្នុងការផ្តល់របស់ទ្រង់ចំពោះជនជាតិយូដា
ដោយប្រើប្រាស់ភូមិសាស្ត្ររបស់ដាវីឌពិតប្រាកដ ដើម្បីបង្ហាញអំពីដាវីឌខាងវិញ្ញាណ។ ហេតុអ្វីបានជាដាវីឌនិយាយអំពីពេលដែលព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ឲ្យ
គង់លើបល្ល័ង្កជាមួយនឹងទ្រង់?
ពីព្រោះស្ថានភាពដាវីឌនៃដើមដំបូងតំណាងឲ្យស្ថានភាពដាវីឌខាងវិញ្ញាណនៅទីបញ្ចប់។ ម
ធ្វើដោយហេតុអ្វីយកគំនិតដើម្បីបង្ហាញលំហូរនៃការរីកចម្រើនអំពីស្ថានភាពក្នុងចុងក្រោយរបស់ព្រះយេ
ស៊ូវចំពោះពូជផ្ទះដែលបានហាត់បង្រៀន
គឺត្រូវអាចអនុវត្តក្នុងនាមនៃការលើកឡើងជាលើកដំបូងបាន ដដែលអាចផ្ទេរឱ្យបានឡើយ
ប្រសិនបើអ្នកមិនស្គាល់ក្នុងនាមនោះ។

សេចក្តីថ្លែងការណ៍ចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ចំពោះពូជពង្សសង្គមដែលហាត់បង្រៀននោះ
តម្រូវឲ្យមានការយល់ដឹងអំពីក្នុងនាមនៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង ដើម្បីអាចយល់បាន។
ព្រះយេស៊ូវបានប្រើដាវីឌ និងព្រះរាជបុត្ររបស់ដាវីឌ
ដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីពិតដល់ពូជពង្សសង្គមដែលហាត់បង្រៀន
សម្រាប់សេចក្តីថ្លែងការណ៍ចុងក្រោយរបស់ទ្រង់។ ពីព្រោះ
ពួកគេក៏ជាពូជពង្សសង្គមរបស់ដាវីឌមែន។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវបានយកឪពុក (ដាវីឌ)
ហើយបង្កើនវាទៅកាន់ (ព្រះរាជបុត្ររបស់ដាវីឌ) ហើយទ្រង់ក៏បានយកបុត្រ (របស់ដាវីឌ)
ហើយបង្កើនវាទៅកាន់ឪពុករបស់គាត់ (ដាវីឌ)។ ទ្រង់បានបង្កើនព្រះបិតាទៅកាន់កូន
ដូចដែលសាររបស់អលើយ៉ាត្រូវបានទាយថានឹងផ្ទេរទៅកូន "ចុងចុងក្រោយ"។
នោះគឺជាសារចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ដល់អ្នកស្រាវជ្រាវបុរាណតាមពុយញូន៖
ហើយនោះជាសាររបស់អលើយ៉ា
ព្រោះវាបានផ្តល់នូវការលើកឡើងជាលើកដំបូង។ ដូច្នេះ
ក្នុងនាមនៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង ក៏បញ្ចប់ផងដែរថា
សាររបស់ព្រះយេស៊ូវគឺជាសាររបស់អលើយ៉ា ដោយផ្តល់នូវការលើកឡើងនោះឯង។
ក្នុងនាមនៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង ទាមទារថា
ប្រសិនបើសាររបស់អលើយ៉ាបង្ហាញឲ្យបានប្រាកដ
គឺជាសារព្រះមានចុងក្រោយដំបូងបង្អស់ដល់ពូជពង្សសង្គមដែលហាត់បង្រៀនអ្នកស្រាវជ្រាវ
នោះសារចុងក្រោយដែលបានប្រទានដល់ពួកគេ ក៏ត្រូវតែជាសាររបស់អលើយ៉ាដែរ។
ហើយក៏ពិតដូច្នេះនោះមែន...

បើបាននិយាយទាំងអស់នេះរួចមកហើយ ឧទាហរណ៍ដ៏សំខាន់បំផុតមួយពីទាំងអស់នេះ
ដែលមានមូលដ្ឋានលើក្នុងនាមនៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង—អាល់ដា និង អូមហេតា។
មានការជជែកវិវាទមួយអំពីការយល់ដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់ជានរណា និងជាអ្វី
នៃដើមកំណើតនៃអ្នកស្រាវជ្រាវបុរាណ
ដែលបានផ្ទេរវិជ្ជាជំនាញនៃការជជែកវិវាទដល់នូវចុងបញ្ចប់នៃអ្នកស្រាវជ្រាវបុរាណ។
នូវចុងបញ្ចប់នៃអ្នកស្រាវជ្រាវបុរាណ
ក៏ចូលរួមរបស់ព្រះគ្រីស្ទរួមបញ្ចូលទាំងការបង្កើនដល់រដ្ឋសក្តានុពលអ្នកស្រាវជ្រាវដែលហាត់បង្រៀន
អំពីថា ព្រះជាម្ចាស់ជានរណា និងជាអ្វី។ ក្នុងបុរាណភូមិសាស្ត្រនៃចុងបញ្ចប់
មានការភ័យប្រដាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ ដែលមានមូលដ្ឋានលើសេចក្តីពិតដើមមួយ

ដល់ការបង្កើតឡើងនៃដំណើរការ។ អ្វីដែលខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើប
នឹងកាន់កាប់លក្ខខណៈពុទ្ធសាសនាដូចគ្នាទាំងនេះនៅក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់ពួកគេ។

នេះដំណើរការនៃអង្គការស៊ីស៊ី អនុកប្បវត្តិសាស្ត្ររបស់យើងថា
ពួកមីលលីវយកភាគច្រើននៃការបង្កើតឡើងពីនិកាយគ្រីស្ទបរិស័ទពីរ គឺ
និកាយម៉ូឌីស្ត និង Christian Connection។ ជំនឿសំខាន់របស់និកាយម៉ូឌីស្ត
បានផ្តល់ឱកាសដល់ការរស់នៅតាមរបៀបជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទដ៏ត្រឹមត្រូវ។ ពួកគេមាន
“វិធីសាស្ត្រ” នោះ។ ចំណែកដ៏សំខាន់របស់ Christian Connection
អាចសង្ខេបបានថាជាការប្រឆាំងនឹងគោលលទ្ធិកាតូលិកអំពីគ្រឿង។

តាមដំណើរការស្រាវជ្រាវរបស់ខ្ញុំបានឈានទៅដល់ សុទ្ធវិភាពថ្មីនៃកំណើតមូលរបស់កុម្ម
Millerites បានប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលលទ្ធិនេះរបស់ Christian Connection។
មានសាខាជាច្រើននៃចលនាក្នុងមុខងារសាសនាចក្រអង្គការសុទ្ធចងទ្រីប្រាំពីរ (SDARM)
ដល់នេះតែប៉ុណ្ណោះខ្ញុំដឹង និងលើកស្ទួយការយល់ដឹងរបស់ Millerite អំពី
“ការប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រឿងកន្ទុក”។ បញ្ហាហាលហកម្ម
(ហើយជាបុរាណនៃការផ្សព្វផ្សាយបច្ចុប្បន្ន)
សម្រាប់អ្នកដែលរកស៊ីការយល់របស់អ្នកស្រាវជ្រាវនោះ គឺតែងតែដាច់ស្រយាល
តើគ្រូបង្រៀនតបយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះអត្ថបទជាច្រើននិងផ្សេងៗគ្នា ដល់ Sister
White បានប្រឆាំងដោយផ្ទាល់នឹងគោលលទ្ធិដ៏ល្អប្រសើររបស់ពួកគេប្រកាន់ខ្ជាប់
និងលើកស្ទួយ?

«ខ្ញុំគ្រូបង្រៀនគ្រប់គ្នាថា
មកទស្សនៈរបស់អ្នកទាំងឡាយដល់កំពុងស្រងើរកំនើតវិទ្យាសាស្ត្រកម្មវិធីខ្ពស់
មិនគួរឱ្យទុកចិត្តឡើយ។ ការតំណាងបែបដូចខាងក្រោមគ្រូបង្រៀនឡើងថា៖
“ព្រះបិតាទ្រង់ដូចជាពន្លឺដ៏ល្អមើលមិនឃើញ;
ព្រះរាជបុត្រទ្រង់ដូចជាពន្លឺដ៏ល្អមានរូបរាងបង្កប់ជាកាយ;
ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ជាពន្លឺដ៏ល្អគ្រូបង្រៀនឡើងថាទ្រង់ទូលំទូលាយ។”
“ព្រះបិតាទ្រង់ដូចជាទឹកស្អាតដ៏ល្អ ជាចំហាយដ៏ល្អមើលមិនឃើញ;
ព្រះរាជបុត្រទ្រង់ដូចជាទឹកស្អាតដ៏ល្អដល់បុរាណដ៏ល្អរបស់សុភាគ;
ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ដូចជាទឹកស្អាតដ៏ល្អដល់ធុរកិច្ចដ៏ល្អរបស់អានុភូតៗនៃជីវិត។”
ការតំណាងមួយទៀតគឺ៖ “ព្រះបិតាទ្រង់ដូចជាចំហាយដ៏ល្អមើលមិនឃើញ;
ព្រះរាជបុត្រទ្រង់ដូចជាពពកពណ៌ប្រផេះខ្មៅ;
ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ជាគូលៀងដ៏ល្អបានធុរកិច្ច;
ហើយកំពុងប្រតិបត្តិដោយអំណាចនៃការស្រស់ថ្លាឡើងវិញ។»

«រូបតំណាងខាងវិញ្ញាណសម័យទាំងអស់នេះ គ្មានតែជាស្នាដៃកុត្តិកាអ្វីសោះប៉ុណ្ណោះ។
វាមិនគួរបំភ្លេច ហើយមិនពិតទេ។ វាបន្តថយ និងបង្កអាប់ព្រះមហិមា
ដល់គុណនូវភាពណាមួយនៃលំដាប់នៃដ៏អាចយកមកប្រៀបធៀបបានឡើយ។ ព្រះមិន
អាចយកមកប្រៀបធៀបនឹងអ្វីៗដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បានបង្កើតឡើងទេ។
អ្វីទាំងនេះគ្មានតែជាបង្កើតនៃដ៏ប៉ុណ្ណោះ
ដល់កំពុងរងទុក្ខខុមហ្មុលបណ្តាសារបស់ព្រះ ដោយព្រោះអំពើហឫសរបស់មនុស្ស។
ព្រះបិតាមិនអាចពិពណ៌នាដោយអ្វីៗនៃលំដាប់នៃដ៏បានឡើយ។
ព្រះបិតាគឺជាពញ្ញូលពញ្ញូទាំងអស់នៃវិស័យ ដល់សុចរិតនៅក្នុងរូបកាយ
ហើយមិនអាចឃើញបានដោយភ្នែករបស់មនុស្សសុទ្ធតែ។»

«ព្រះរាជបុត្រាគឺជាពញាបរិបូណ៌ទាំងមូលនៃព្រះភាព ដដែលគួរមានសម្បជ័យឲ្យយើង។
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបុរាណសម្តែងទាំងមូលថា «រូបអង្គគង់ច្បាស់លាស់នៃព្រះសភាពរបស់ទ្រង់»។
“ដុបិតព្រះទ្រង់សូរឡាញ់លោកិយដល់មូលៈមានជាទ្រង់បុរាណព្រះរាជបុត្រាតម្កើយរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឲ្យយើងអស់អនុកណ្តាដល់ជឿដល់ទ្រង់ មិនគួររិះនាសឡើយ
គឺឲ្យយើងដឹងអស់កល្បជាតិច្បាញ”។ នៅទីនេះ
បុគ្គលភាពនៃព្រះវរបិតាគួរមានបង្ហាញឲ្យយើង។»

«ព្រះជំនួយដល់ព្រះគ្រីស្ទមានសន្ទនាថា នឹងផ្សព្វផ្សាយ
បន្ទាប់ពីទ្រង់មានឡើងទៅស្ថានសួគ៌
គឺជាព្រះវិញ្ញាណក្នុងពញាពញាទាំងអស់នៃព្រះភាព
ដោយសម្បជ័យឲ្យយើងអំណាចនៃព្រះគុណដ៏ទៃភាពដល់អស់អនុកដល់ទទួល
និងជឿលើព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គគង់ច្បាស់លាស់។
មានបុគ្គលរស់នៅបីអង្គគង់ត្រឹមត្រូវក្នុងស្ថានសួគ៌; ក្នុងព្រះនាមនៃអំណាចដ៏ធំទាំងបីនេះ
គឺ ព្រះវរបិតា ព្រះបុត្រ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
អស់អនុកដល់ទទួលព្រះគ្រីស្ទដោយសេចក្តីជំនឿដ៏រស់ គួរមានទទួលបុណ្យដូចម្តងទឹក
ហើយអំណាចទាំងនេះនឹងសហការជាមួយអនុកដល់ចុះចូលបង្កគាប់នៃស្ថានសួគ៌
ក្នុងកិច្ចចង្អុលរបស់ពួកគេ ដើម្បីរស់នៅជីវិតថ្មីក្នុងព្រះគ្រីស្ទ»។ Special
Testimonies, Series B, number 7, 62, 63.

អត្ថបទនេះសម្គាល់ថា «មិនទាន់ពេញចិត្តនាមរបស់អនុកទាំងឡាយ»
ដល់កំពុងកំណត់ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រ និងព្រះវិញ្ញាណ ដោយ «របស់នៃផែនដី»។
បន្ទាប់មក នាងមានបុរសសន្និដ្ឋានថា
«ព្រះវរបិតាមិនអាចគួរមានពិពណ៌នាដោយរបស់នៃផែនដីបានឡើយ»។
សូមកត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលនាងលើកឡើង
ទោះបីជាចំណុចមួយអាចស្តាប់ទៅដូចជាការផ្ទុយគ្នាក៏ដោយ។
នាងកំពុងសម្គាល់ការពិពណ៌នាមិនពិតអំពីព្រះភាព ដល់បញ្ជាក់ថាមានព្រះបិតាអង្គ
បើនិយាយឲ្យច្បាស់។ វាជាការពិពណ៌នាមិនពិតអំពីព្រះភាព
ប៉ុន្តែនាងមិនបានផ្តល់សេចក្តីអធិប្បាយអ្វីសោះអំពីការពិតដែលថា
និយមន័យមិនពិតនៃព្រះភាពនោះក៏មិនគួររិះគន់ដែរ
ពីព្រោះវាមានចំនួនព្រះនៃក្នុងព្រះភាពខុស។

សូមកត់សម្គាល់ផងដែរថា នាងបាននិយាយថា របស់ទាំងឡាយនៃផែនដី
មិនអាចយកមកប្រើដើម្បីពិពណ៌នាអំពីព្រះវរបិតាបានឡើយ។
ក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍នោះឯង នាងកំពុងប្រើរបស់ទាំងឡាយនៃផែនដីផងដែរ។
មនុស្សសល់កាន់យកនិយមន័យដែលមានកូន មានមុតាយ មានឪពុក មានមីង
និងមានបងប្អូនដ៏ដូចមួយ។ ហើយព្រះយេស៊ូវប្រាប់យើងថា
នឹងមិនមានការរៀបការទៀតឡើយ នៅស្ថានសួគ៌
និងនៅលើផែនដីដែលបានផ្តល់ឲ្យម៉ឺនឡើងវិញ ដុបិតយើងនឹងដូចជាទេវតា។
គ្មានទេវតាបុរស និងទេវតាស្ត្រីឡើយ។ ពាក្យសព្ទដែលមនុស្សប្រើ
ដើម្បីកំណត់ន័យទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេជាមួយគ្នា គួរមានព្រះបិតា
ដើម្បីបង្ការឲ្យយើងអំពីសភាព និងព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែ សូមបិតា
«របស់ទាំងឡាយនៃផែនដី» ដល់ការបំផុសគំនិតបានប្រើ
ដើម្បីបង្ការឲ្យមនុស្សអំពីព្រះលក្ខណៈ និងសភាពរបស់ព្រះ ក៏ដូចជាមិនពេញលេញដែរ។

យើងគួរមានជូនដំណឹងថា «មានបុគ្គលរស់បីនាក់នៅក្នុងកសុប្បាសស្នាក់» ... «ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ»។ ការភ្ជាប់មនោសញ្ចេតនាខាងវិញ្ញាណនិយមរបស់ មនុស្សសលោកទៅនឹងបុគ្គលទាំងបីនេះ គឺជាការគួរសមបំផុតបំផុត ប៉ុន្តែការភ្ជាប់ «ព្រះនាមនៃអំណាចដ៏អស្ចារ្យទាំងបីនេះ»

ទៅនឹងនិយមន័យតាមព្រះគម្ពីរអំពីអង្គគរភាព មិនមែនជាការគួរសមបំផុតបំផុតឡើយ។

ព្រះយាការីនីមានព្រះបន្ទូលថា «ព្រះនាម» របស់អំណាចដ៏មហិមាបី ដដែលៗបញ្ចូលគ្នាជាព្រះភាព គឺ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូចគ្នានឹងសេចក្តីពិតព្រះគម្ពីរទាំងអស់ ដដែល កាលណាគួរមានបុរាណប្បវត្តន៍ បន្ទាប់ពីបន្ទាប់ នោះសក្តិភាពពេញលេញត្រូវតែមានរាល់សញ្ញាសម្គាល់ទាំងអស់ដ៏ លាងគួរបំភ្លឺសម្បជ័យហើយ។ សក្តិភាពរបស់ពួកព្រះយាការីត្រូវតែមានផ្សេងៗគ្នា ដាច់ពីបុរាណនាម Palmoni ដល់ព្រះគ្រីស្ទ (ក្នុងចំណោមព្រះនាមផ្សេងៗទៀត ប៉ុន្តែនេះគ្មានតែជាឧទាហរណ៍មួយប៉ុណ្ណោះទេ)។ យ៉ូហានហៅទ្រង់ថា អាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា ហើយម៉ូសេហៅទ្រង់ថា យេស៊ូ តាម Ellen White ព្រះនាមរបស់ទ្រង់គឺ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

«សាតាំងកំពុងតែ... បញ្ចូលអវិជ្ជាដែលក្នុងក្បាលជាដាច់ខាត
ដើម្បីបំផ្លាញដាក់ចេញពីសេចក្តីពិត។
ការបោះបង្គោលចុងក្រោយបំផុតរបស់សាតាំង
គឺដើម្បីបំផ្លាញទីបន្ទាល់របស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហាក់បីដូចជាអានុភាពទាំងស្រុង។
“ក្នុងដៃណាដែលមាននិមិត្ត នោះបុរាណនឹងវិនាស” (សូភាសិត 29:18)។
សាតាំងនឹងប្រើវិធីការដោយលុបចោលយ៉ាងប្រសើរ តាមវិធីផ្សេងៗ
និងតាមរយៈគ្រោះថ្នាក់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ
ដើម្បីបំផ្លាញអាក់បង្កអួលទំនុកចិត្តរបស់អ្នកស្រឡាត់របស់ព្រះ ចំពោះទីបន្ទាល់ដ៏ពិត។»

«នឹងមានការស្របគ្នាបំផុតបំផុតគួរមានបញ្ចូលទ្រង់បុរាណនឹងសក្តិបទទាំងឡាយ
ដដែលមានលក្ខណៈសាតាំង។ ការប្រតិបត្តិការរបស់សាតាំងនឹងមានគោលបំណងផ្ទុយពី
ជំនឿរបស់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយចំពោះសក្តិបទទាំងនោះរដ្ឋគ្រោះរដ្ឋតិ ព្រោះថា៖
សាតាំងមិនអាចមានផលច្បាស់លាស់ដូចនោះ
ដើម្បីបំផ្លាញការបោះបង្គោលចុងក្រោយបំផុតរបស់ពួកគេ
និងចងក្រងបញ្ចូលទាំងឡាយក្នុងការភាន់ច្បាស់របស់វាមានឡើយ បុរសនិប្រាកដព្រះមាន
ការស្ថិតបន្តទៅស និងដំបូន្មានទាំងឡាយរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ គួរមានគោរពតាម»។
Selected Messages, book 1, 48.

ចំណុចបន្ថែមមួយទៀតអំពីបទនេះ។ យ៉ូហានគួរមាននិរទេសទៅក្នុងក្រុម
ដោយព្រះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងសក្តិភាពរបស់ព្រះយេស៊ូ។
មានក្រុមអ្នកស្រាវជ្រាវគោរពដល់ព្រះយេស៊ូសម្រាប់សាររបស់ទេវតាទីបី៖
អ្នកដដែលនៅក្នុងអាដរនេទីស និងអ្នកដដែលនៅក្នុងអាដរនេទីស។
យ៉ូហានតំណាងឲ្យអាដរនេទីសម្នាក់ដែលមិនគ្រឿងគ្រប់គ្រាន់បញ្ចូលដោយលោកិយ
ដោយព្រះការគោរពតាមព្រះគម្ពីររបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែគាត់ក៏គួរមានបញ្ចូលផងដែរ
ដោយព្រះការគោរពតាមសំណូមព្រះវិញ្ញាណនៃទំនាយរបស់គាត់។
ការបញ្ចូលផងដែរគួរមានដាក់បុរាណនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃទំនាយ មកពីខាងក្នុង
មិនមែនមកពីខាងក្រៅទេ។

នរោងចិមកំណើតនៃអីស្រាអែលបុរាណ បន្ទាប់ពីរស់នៅក្នុងអហេស៊ីបអស់បួនរយឆ្នាំ អ្នកដទៃត្រូវជាបុរាណជននៃចេក្សីសញ្ញាដដែលបានផ្សព្វផ្សាយ មិនមានកាន់ចុងសែបប័ទ្ធនៀតឡើយ។ ពួកគេមិនសុគាល់លក្ខណៈ និងសភាពធម្មជាតិរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ ពួកគេកាន់យកការយល់ច្រឡំអំពីព្រះ ដដែលពួកគេហោសបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងពលជាប់ជាយូរឈ្លើយ។ គ្រោះកាចទាំងដប់; ការរំលោភនៃសមុទ្រក្រហម; ម៉ាណាពីស្តីស្តីស្តី; ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងគ្រឿងបរិក្ខារទាំងអស់របស់វា; ពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយ; ទីធុរា ទីបរិសុទ្ធ និងទីបរិសុទ្ធបំផុត; ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ; ថ្មដាងដៃតាមពួកគេមក; ទីកន្លែងពិធីប្រជុំដាច់ខាតតាមពួកគេមក ហើយសូម្បីតែសំនើបង្កគោលផង សុទ្ធតែមានបំណងដើម្បីបង្កកើនចំណេះដឹងអំពីព្រះនៅក្នុងបុរាណជនដែលបានផ្សព្វផ្សាយ របស់ទ្រង់។ នោះជាការអប់រំមួយដដែលរីកចម្រើនជាដំណាក់កាល។ ការអប់រំដដែលរីកចម្រើនជាដំណាក់កាលនោះ បានបន្តរហូតដល់ពួកអាចារ្យ "មិនហ៊ានសួរទ្រង់ទៀតឡើយ" ហើយបន្ទាប់មក ទ្រង់បានបញ្ជាក់បុរាណបទចុងក្រោយ បំផុតដដែលពួកគេនឹងមានក្នុងការពិភាក្សាសាប៊ីកចំហជាមួយទ្រង់ ហើយវាទាក់ទងនឹងនាមរបស់ដាវីឌ និងអ្នកណា នឹងអ្វីដដែលព្រះគ្រីស្ទជា។

នរោងចិមកំណើតនៃអីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើប បន្ទាប់ពីរយៈពេល 1260 ឆ្នាំនៅក្នុងហាប៊ីឡូនខាងវិញ្ញាណ អស់អ្នកដទៃត្រូវជាបុរាណជននៃចេក្សីសញ្ញាដដែលបានផ្សព្វផ្សាយ មិនមានកាន់ចុងសែបប័ទ្ធនៀតឡើយ។ ពួកគេមិនសុគាល់ព្រះលក្ខណៈ ឬព្រះសភាវៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ ពួកគេហោសបណ្តុះបណ្តាលការយល់ខុសអំពីព្រះ ដដែលពួកគេហោសបណ្តុះបញ្ចូលក្នុងអំឡុងពេលជាយូរឈ្លើយ។ បុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍ទី៤នាអាដ្យែនទី១ ជាមួយនឹងសញ្ញាសម្គាល់ទាំងអស់របស់វា ការបោះបង់ជំនឿ ការសម្របសម្រួល និងការតស៊ូខាងក្នុងរបស់វា បានឈានដល់ចំណុចមួយនៅក្នុងទសវត្សរ៍ 1880 នៅពេលសៀវភៅ The Desire of Ages ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ។ ដដែលបានតម្កល់ទុកនៅក្នុងសៀវភៅនោះ នៅទំព័រ 671 គឺជាការយល់ដឹងអំពីព្រះភាវៈ ដដែលបានអភិវឌ្ឍឆ្លងយូសពីការយល់ដឹងដដែលបានមកពីសតវត្សទី១២បុរាណ។

អីស្រាអែលបុរាណមានវិវាទមួយនៅចុងបញ្ចប់របស់ខ្លួន ដដែលកើតឡើងដោយការយល់ដឹងមានកម្រិតអំពីព្រះភាព នោះគឺផ្អែកលើការយល់ដឹងមួយពីបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍ចិមកំណើតរបស់ពួកគេ។ សក្ខីភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា មិនថា ព្រះរូបិតា ព្រះរាជបុត្រ ឬព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់ទាំងអស់គ្នាសុទ្ធតែជា «សេចក្តីពញ្ជេញទាំងមូលនៃព្រះភាពក្នុងរូបកាយ» (Colossians 2:9)។ សក្ខីភាពក្នុងព្រះគម្ពីរមានព្រះបន្ទូលថា «អីស្រាអែលអើយ ចូរស្តាប់ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនយោបាយ គឺជាព្រះយេស៊ូវតម្លៃ» (Deuteronomy 6:4)។

អីស្រាអែលសម័យទំនើបប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគំនិតជាច្រើនផ្សេងៗគ្នាអំពីព្រះភាវៈ ហើយមានគំនិតមួយប៉ុណ្ណោះដដែលគ្រឹមត្រូវ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃអីស្រាអែលសម័យទំនើប ព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ចប់កិច្ចការនៃការប្រើសម្បត្តិដដែលលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ ក្នុងន័យថាទ្រង់ផ្សព្វផ្សាយនោះ ខណៈពេលនៃព្រះគុណសាកលបងនៅតែបែនត។

នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់បានធុរវិសម្បាប់ពួកយូដា ហើយទ្រង់មិនដែលផ្តល់បុន្ទរឡើយ។
ជាការពិតណាស់ យើងនឹងបន្តគូសលាស់ក្នុងការយល់ដឹងរបស់យើងអំពីសភាព
និងលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ពេញមួយអស់កល្បជានិច្ច
ប៉ុន្តែមែនខុសបែបនាត់ពុយាករណ៍ដ៏មានគោលបំណងមួយនៃចេក្សីពិត ដែលបង្ហាញពីកិ
ច្ចខិតខំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការអប់រំសត្វរបស់ទ្រង់អំពីអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយបុរសគូតិ
សាស្ត្រនោះគឺជាផ្នែកមួយនៃការអប់រំដែលទ្រង់កំពុងស្រង់រកបង្រៀននូវពេលនេះ
ហើយព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលពុយាករណ៍ទាក់ទងនឹងដំណើរការអប់រំនោះ
កំណត់សម្គាល់ពីទីបញ្ចប់នៃការពិភាក្សានេះ
ដែលសរុបគ្នានឹងការបិទបញ្ចប់នៃពេលសាកល្បង។

«ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលមានស្លាប់ពីមុន
និងមានអង្គសុច្ឆន្ទៈដោយព្រះអង្គគង់....
ក្នុងការមានព្រះបន្ទូលអំពីការមានស្លាប់ពីមុនរបស់ព្រះអង្គ
ព្រះគ្រីស្ទបាននាំគំនិតគួរឱ្យប៉ះទៅកាន់យុគសម័យដ៏យូរអង្វែង
ដែលគ្មានកាលបរិច្ឆេទកំណត់។ ព្រះអង្គបញ្ជាក់ដល់យើងថា
មិនដែលមានពេលណាមួយ ដែលព្រះអង្គមិនមានសុច្ឆន្ទៈនៅក្នុងការប្តូរយ៉ាងជិតស្និ
ទ្ធជាមួយនឹងព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ចឡើយ។ ព្រះអង្គ
ដែលពួកយូដាកំពុងស្តាប់ព្រះសូររបស់ព្រះអង្គនៅពេលនោះ
បានស្តាប់នូវជាមួយនឹងព្រះ ដូចជាម្ចាស់ដែលស្តាប់បានចិញ្ចឹមឡើងជាមួយនឹងទ្រង់»។
Signs of the Times, August 29, 1900.

«ទ្រង់សូមដឹងព្រះ ជាអនន្ត និងមានព្រះចេតនាគ្រប់ព្រះបន្ទូល....
ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រាអស់កល្បជានិច្ច ដែលមានព្រះអង្គដោយព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។»

«ខណៈដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលអំពីភាពជាមនុស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
កាលទ្រង់គង់នៅលើផែនដីនេះ វាក៏មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងច្បាស់លាស់ផងដែរ
អំពីការមានស្លាប់មុនរបស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលមានស្លាប់ជាព្រះអង្គគង់ទៅភាព
មន្ត្រីដូចជាព្រះរាជបុត្រាអស់កល្បជានិច្ចនៃព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងសាមគ្គីភាព
និងភាពតម្លៃជាមួយព្រះបិតារបស់ទ្រង់។ តាំងពីអស់កល្បមក
ទ្រង់ជាព្រះមធុស្ទនៃចេក្សីសញ្ញា ជាព្រះអង្គដែលក្នុងទ្រង់
បុរាណគឺទាំងអស់នៃលើផែនដី ទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃ
បុរសនិប្រើពួកគេទទួលយកទ្រង់ នោះគួរឱ្យទទួលព្រះពរ។
«ព្រះបន្ទូលនៅជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះជាម្ចាស់»។
មុនពេលមនុស្ស ឬពួកវាត្រូវបានបង្កើតឡើង
ព្រះបន្ទូលនៅជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ហើយគឺជាព្រះជាម្ចាស់»។ Review and Herald, April
5, 1906.

នៅក្នុងវគ្គនេះ នាងបានដកស្រង់ចេញពីពាក្យដំបូងបង្អស់របស់យ៉ូហាន។

នៅដើមកាល មានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលនៅជាមួយព្រះ
ហើយព្រះបន្ទូលជាព្រះ។ ព្រះបន្ទូលនោះនៅជាមួយព្រះតាំងពីដើមកាលមក។
គ្រប់ទាំងអស់បានកើតមកដោយសារព្រះអង្គ ហើយគ្រប់ព័ត៌មានអង្គ
គ្មានអ្វីមួយដែលបានកើតមក អាចកើតមកបានឡើយ។ យ៉ូហាន ១:១-៣

នៅដើមកំណើត យ៉ាងហោចណាស់មានព្រះពីរ ពីព្រោះយ៉ូហានទើបតែបាននិយាយថា
«ព្រះបន្ទូលជាព្រះ ហើយគង់នៅជាមួយព្រះ»។ នៅក្នុងខគម្ពីរដំបូងនៃលោកុបបត្តិ

ពាក្យភាសាហេប្រឺ «Elohim» ត្រូវបានបកប្រែថាជា «ព្រះ»។ ជាញឹកញាប់ នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ «Elohim» ត្រូវបានដាក់ក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធជ្រាបយ៉ាងមួយ ដើម្បីសម្គាល់ព្រះតម្លៃ ប៉ុន្តែតែងតែជាយ៉ាងណា វាបានតែងតែបញ្ជាក់ថា៖
យ៉ូហានបានដកចេញនូវការពិចារណាដល់ថា «Elohim» នៅក្នុងខនោះជាព្រះតម្លៃ ដោយសារតែវាបានបញ្ជាក់អំពីបុរាណបទនេះ។ ទីបន្ទាល់របស់គាត់បង្កកើតឲ្យយើងឃើញថា យ៉ាងហោចណាស់មានព្រះពីរ។

អ្វីដែលគួរឲ្យយាយីយាមកជាងនេះសម្រាប់ពួកបុរាណវិទូនិងគ្រិស្តក
ដល់អះអាងថាគាត់ខ្លាំងបំផុតនូវព្រះវិញ្ញាណនៃចេក្រីនៃនាយ គឺថា នៅដើមកំណើត
«ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះបានសណ្ឋិតលើផ្ទៃទឹក»។ គេបានឃើញថា «ព្រះវិញ្ញាណ»
ដល់បានសណ្ឋិតលើទឹកនោះ ជាព្រះរូបិតា ឬជាព្រះរាជបុត្រា
ឬក៏ជាព្រះបុត្រតូចបំផុតនៃត្រីកោណស្នូល ដូចដែលអ្នកស្រី White បានហៅព្រះអង្គថា
ខ្ញុំបង្កក្នុងដំណើរលំអរបស់យ៉ូហាន ត្រូវបានបន្តដោយពាក្យទាំងនេះ។

ក្នុងព្រះអង្គមានជីវិត; ហើយជីវិតនោះជាពន្លឺនៃមនុស្សទាំងឡាយ។
ហើយពន្លឺនោះគឺជាពន្លឺនៃក្នុងសេចក្តីងងឹត;
តែសេចក្តីងងឹតមិនបានយល់អំពីពន្លឺនោះឡើយ។ យ៉ូហាន 1:4, 5.

ការយល់ដឹងទៅកាន់ពន្លឺ និងភាពងងឹត
គឺសរុបគ្នាទាំងស្រុងនឹងដើមកំណើតនៃសៀវភៅលោកុបបត្តិ ដល់មានចែងថា៖

ហើយព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា «ចូរឲ្យមានពន្លឺ» ហើយក៏មានពន្លឺ។
ព្រះទ្រង់ទតឃើញពន្លឺថាល្អ ហើយព្រះទ្រង់បានបំបែកពន្លឺចេញពីភាពងងឹត។
លោកុបបត្តិ ១:៣, ៤

យើងនឹងគួរឲ្យបំភ្លឺកាន់បទគម្ពីរសរុបគ្នាទាំងពីរនេះអំពីពន្លឺ
ដល់ជាបុរាណបទនៅក្នុងដំណើររឿងនៃការបង្កកើត
ដល់បន្តបន្ទាប់ពីសេចក្តីផ្តើមដំបូងអំពីព្រះភាព។ នៅដើមដំបូង
សេចក្តីពិតដំបូងបង្អស់ដល់ត្រូវបានលើកឡើង គឺអំពីសមាសភាព
ឬសភាពធម្មជាតិនៃព្រះភាព។ ប៉ុន្តែបទគម្ពីរនោះមិនបញ្ជាក់ឡើយ រហូតដល់ជំពូកទី
២ ខទី ៣ ដល់នៅទីនោះយើងឃើញថា
ពាក្យបីចុងក្រោយក្នុងការបង្កកើតចាប់ផ្តើមដោយអក្សរហេប្រឺបី
ដល់នៅពេលដាក់បញ្ចូលគ្នា បង្កកើតជាពាក្យដល់ត្រូវបានបកប្រែថា «សេចក្តីពិត»។

នៅដើមនៃកំណត់ហេតុនៃការបង្កកើត លោកបានណែនាំអំពីព្រះភាគីបីជាអាទិទពេសិន
បន្ទាប់មកបានបង្ហាញអំណាចចូលប្រឌិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ហើយបន្ទាប់មកបានបញ្ជាក់អំពីបទនោះដោយហត្ថលេខាដ៏ទេវភាពមួយ
ដល់តំណាងឲ្យសេចក្តីពិត សាររបស់ទេវភាគីបី និងព្រះនាមរបស់ព្រះ
ដូចដែលបានកំណត់ដោយ អាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា។

ហើយនៅចុងទីបំផុត
ព្រះទ្រង់បានបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់ដល់ទ្រង់បានផ្ទៀងផ្ទាត់ហើយ;
ហើយទ្រង់បានសម្រាកនៅចុងទីបំផុតពីគ្រប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់ដល់ទ្រង់បានផ្ទៀងផ្ទាត់
ហើយព្រះទ្រង់បានប្រទានពរដល់ចុងទីបំផុត ហើយបានក្លាយជាបរិសុទ្ធ៖
ពីព្រោះនៅក្នុងចុងនៃនោះ ទ្រង់បានសម្រាកពីគ្រប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់
ដល់ព្រះបានបង្កកើត ហើយបានផ្ទៀងផ្ទាត់។ លោកុបបត្តិ ២:២, ៣

ទីបញ្ចប់នៃសេចក្តីពិតដំបូងៗដែលមានបង្កើននៃក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
គឺជាចំណុចកំពូលនៃអត្ថបទនេះ។ វាបញ្ចប់ដោយពាក្យបីគឺ “ព្រះ” “ហានបង្កកើត” និង
“ហានផ្ទុវិ” ដូចនេះហើយមានសង្កត់ធ្ងន់លើដំណើរនៃអត្ថបទនេះ
ប៉ុន្តែតែងតែដូចគ្នានេះផងដែរ គឺសង្កត់ធ្ងន់លើថ្ងៃដែលប្រទេសប្រវត្តិវិទ្យា ដាក់ស្កត់ដៃ
ថ្ងៃដែលប្រទេសគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការបង្កកើត និងជាទិសមុខគោលរវាងព្រះ
និងបុរាណសាស្ត្រដែលព្រះមានផ្ទុវិសាលភាពរបស់ខ្លួន។ “សេចក្តីពិត” គួរឲ្យមានកំណត់ដោយអក្សរ
សរសេរដែលចាប់ផ្តើមពាក្យចុងក្រោយទាំងបីនេះនៃការបង្កកើត។
សក្ខីភាពមុននេះកំពុងសង្កត់ធ្ងន់ថា សេចក្តីពិតអំពីថ្ងៃដែលប្រទេសមានសារៈសំខាន់
និងមានតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់ ប៉ុន្តែដែលផ្សេងពីនេះដូចគ្នានេះផងដែរ គឺថា
អក្សរសរសេរនេះកំណត់ឲ្យយល់បានប្រសើរណាស់ទៅទៀត ទីពីរ និងទីបីផងដែរ។ ដូចនេះ
នៃក្នុងអត្ថបទដំបូងបំផុតនៃព្រះគម្ពីរ ថ្ងៃដែលប្រទេស
ក្នុងនាមជាទិសមុខគោលនៃអំណាចចូលប្រឌិតរបស់ព្រះ
ក៏គួរឲ្យមានកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណជាបញ្ញត្តិសាស្ត្រក្នុងនាមនៃចុងបញ្ចប់នៃកាលក្រោយ
សង្រ្គោះចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរ ផ្តល់សាក្សីទីបីមួយ
ដើម្បីបញ្ជាក់ជាមួយនឹងសក្ខីភាពរបស់យ៉ូហាននៃក្នុងដំណឹងល្អរបស់គាត់។

យ៉ូហាន ទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ដែលនៅក្នុងអាស៊ី សូមឲ្យព្រះគុណ
និងសេចក្តីសុខសាន្ត មានដល់អ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះអង្គគង់លើគង់នៃ
ហើយដែលមានគង់នៅ ហើយដែលនឹងយាងមក; ហើយពីព្រះវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរ
ដែលនៅចំពោះមុខបុរសរបស់ព្រះអង្គ; ហើយពីព្រះយស្មើគ្នាវិសុទ្ធ
ជាសាក្សីសុមោះគ្រង ជាព្រះបុគ្គលច្បាស់ពីចំណោមមនុស្សសុលាប
ហើយជាមុច្ចាស់លើសុភមង្គលទាំងឡាយនៃនៃដី។ ចំពោះព្រះអង្គគង់លើមានសុទ្ធាញ្ញយើង
ហើយមានលាងយើងឲ្យរួចពីអំពើហាបរបស់យើង
ដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គផ្តល់ ហើយមានតាំងយើងឲ្យជាសុភមង្គល
និងជាសង្ឃឹមយើងរបស់ព្រះ និងព្រះរូបិការបស់ព្រះអង្គ នោះ សូមឲ្យសិរីល្អ
និងអំណាចគ្រប់គ្រង មានដល់ព្រះអង្គអស់កល្បជានិច្ចចក្រវល់។ អាម៉ែន។ មើល
ព្រះអង្គយាងមកជាមួយនឹងពពក ហើយគ្រប់គ្រងកែនឹងយើងព្រះអង្គ
សូមបិតប្តេជ្ញាអ្នកដែលមានចាក់ទម្រុញព្រះអង្គផង;
ហើយគ្រប់ពូជសាសន៍ទាំងអស់នៃដីនឹងយំសោក ដោយព្រះព្រះអង្គ។
ម៉ែនហើយ អាម៉ែន។ «យើងជាអាល់ដា និងអូមហេតា ជាដើម និងជាចុង»
ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា «គឺព្រះអង្គគង់លើគង់នៅ ហើយដែលមានគង់នៅ
ហើយដែលនឹងយាងមក គឺជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់ព្រះចេស្តា»។

ឧត្ត យ៉ូហាន ដែលជាបងប្អូនរបស់អ្នកទាំងឡាយដ៏
និងជាអ្នករួមចំណែកក្នុងសេចក្តីទុក្ខខវេទនា និងក្នុងនគរ
និងក្នុងការអត់ធ្មត់របស់ព្រះយស្មើគ្នាវិសុទ្ធ មានសុចិត្តនៃលើកលែងនៃហៅថា
ប៉ាតម៉ូស ពីព្រោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងដោយសារសក្ខីភាពនៃព្រះយស្មើគ្នាវិសុទ្ធ។
ឧត្តមានសុចិត្តនៃក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៃចុងបញ្ចប់របស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយមានព្រះបន្ទូលថា «ឧត្តជាអាល់ហ្សា និងអូមហេតា ជាទីមួយ និងជាទីចុងក្រោយ»
ហើយថា «អ៊ីដលើអ្នកយើង ចូរសរសេរចុះក្នុងសង្រ្គោះមួយ
ហើយផ្សព្វផ្សាយនៃកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរដែលនៅក្នុងអាស៊ី គឺទៅកាន់អភេស្មេរ
និងសូមីនា និងពាលីហេតាម៉ូស និងធីយ៉ាធីរី និងសារឌីស និងភីឡាដលើភា និងឡៅឌីស»។
វិវរណៈ 1:4-11។

បីខែបួនវិវរណៈ ជំពូកទីមួយ កំណត់សារពុរមានចុងក្រោយ
និងបង្ហាញពីរបៀបដល់សារនោះគួរឲ្យមានបញ្ជូនពីព្រះទៅកាន់មនុស្សសាតិ។
វាក៏បញ្ជាក់ផងដែរថា នេះជារឿងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដូចនេះហើយមានបង្កើតការបង្កើតកែច្នៃខុសគ្នាផ្សេងៗស្រៀវភៅវិវរណៈ
និងសៀវភៅដានីយ៍លែ។ មួយគឺជាពុយាករណ៍ មួយទៀតគឺជារឿងវិវរណៈ។

«នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ សៀវភៅទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរមានមកដ្ឋបតុនា
ហើយបញ្ចប់នៅទីនោះ។ នៅទីនេះ
គឺជាផ្នែកបំពេញបន្ថែមនៃសៀវភៅដានីយ៍លែ។ មួយគឺជាការពុយាករណ៍;
មួយទៀតគឺជាការវិវរណៈ។ សៀវភៅដល់គួរឲ្យមានបិទគ្នា មិនមែនជាព្រះគម្ពីរវិវរណៈទេ
ប៉ុន្តែជាផ្នែកនៃការពុយាករណ៍របស់ដានីយ៍លែ ដល់ទាក់ទងនឹងចុងក្រោយ។
ទេវតាមានបង្ហាត់ថា “ប៉ុន្តែដង ដានីយ៍លែអើយ ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ
ហើយបិទគ្នាសៀវភៅនេះ រហូតដល់គ្នាចុងបញ្ចប់ចុះ”។ ដានីយ៍លែ 12:4»។
កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, 585។

នៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ មានបន្ទាត់នៃពាក្យទំនាយដល់គួរឲ្យមានសុគាល់
និងគួរឲ្យយកមកផ្គុំគ្នា បន្ទាត់លើបន្ទាត់។
បន្ទាត់ពាក្យទំនាយទាំងអស់នោះបញ្ចប់នៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ
ប៉ុន្តែគម្ពីរដល់គួរឲ្យមានបិទគ្នាមិនមែនជាគម្ពីរវិវរណៈទេ
ហើយក៏មិនមែនគ្មានតែជាគម្ពីរដានីយ៍លែដល់គួរឲ្យមានបិទគ្នាប៉ុណ្ណោះដែរ
ប៉ុន្តែអ្វីដែលគួរឲ្យមានបិទគ្នានៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លែនោះ គឺ
«ផ្នែកនៃពាក្យទំនាយរបស់ដានីយ៍លែដល់ទាក់ទងនឹងចុងក្រោយ»។

«គ្នាចុងក្រោយ» អាចគួរឲ្យមានយល់ក្នុងន័យទូទៅមួយមាន ប៉ុន្តែក៏
ការយល់ពាក្យនេះថាជាព្រះបន្ទូលដល់មានបំផុសគំនិត (ដូចដល់វាជា)
ទាមទារឲ្យយើងពិនិត្យផងដែរថា តើពាក្យសម្បត្តិ «គ្នាចុងក្រោយ»
មានន័យមិត្តភាពពុយាករណ៍ភ្ជាប់ជាមួយវាឬទេ។ «គ្នាចុងក្រោយ»
គឺជារយៈកាលជាក់លាក់មួយក្នុងបុរេគ្រឹស្តសតវត្សរ៍ពុយាករណ៍
ដល់មានខុសបែបនាត់នៃសត្វត្រាងជាច្រើនគាំទ្រ។ ឧទាហរណ៍យើងមិនមែនជារៀបរាប់បុរេគ្រឹស្តសត្វ
គួរនោះឲ្យមានចូលរស់លាស់នៅពេលឆាប់ៗខាងមុខ។ ជាក់ជាមិនខាន
វាគឺជាបុរេគ្រឹស្តសត្វចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ការបិទសម័យសាកលុបង។
វិធីមួយក្នុងការសុគាល់រឿងនេះ គឺថា ក្នុងពិធីបុរេនៃទីបរិសុទ្ធតាមពុយាករណៈ
មានតម្លៃយូរថ្មីប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយឆ្នាំ ដល់តំណាងឲ្យការជំនុំជម្រះ
ហើយនោះគឺជាចុងនៃការផុសផុល។
ពិធីតាមពុយាករណៈនោះមានជានិមិត្តរូបជាមុននៃអ្វីដែល ស៊ីស្ទ័រ វ៉ាយក់ ហៅថា
ចុងនៃការផុសផុលបែបបុរេនឹងនិមិត្តរូប។ ចុងនៃការផុសផុលខាងពុយាករណ៍
ឬខាងវិញ្ញាណ តំណាងឲ្យ «គ្នាចុងក្រោយ» នៃពេលវេលាសាកលុបង
វាតំណាងឲ្យរយៈកាលនៃការជំនុំជម្រះចុងក្រោយ។

ទំនាយក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ ដល់គួរឲ្យមានបិទគ្នាទុកនោះ មានពីរផ្នែក
មានទំនាយមួយទាក់ទងនឹងគ្នាចុងក្រោយ ដល់ពួកមីលូលីវ៉ាយក់មានទទួលសុគាល់
ហើយដល់បុរាសាស្ត្រការបរិក្ខេបនៃការជំនុំជម្រះ។ ឧទាហរណ៍នោះក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ
គួរឲ្យមានតំណាងដោយនិមិត្តរូបនៃនុលអើយឡាយ ក្នុងជំពូកទីបុរាបិ និងទីបុរាប្អូន។
ទំនាយមួយទៀត ដល់គួរឲ្យមានបិទគ្នាទុកក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ

បុរាសាស្ត្រអំពីការបិទបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះ ហើយអំពីចុងបញ្ចប់នៃអាជ្ញាធរនេតិកម្ម
ហើយអំពីចុងបញ្ចប់នៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយអំពីចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
និមិត្តរូបនេះគួរមានតំណាងដោយទទួលបានហើយកេរ្តិ៍។

«ពន្លឺដដែលនឹងយល់ឃើញទទួលបានពីព្រះ
គួរមានបុរាណជាពិសេសម្យ៉ាងគ្នាចុងក្រោយទាំងនេះ។
និមិត្តរូបនៃគាត់មានយុទ្ធនៃមាត់ទទួលបានអ្វីៗ និងហិង្សាកេរ្តិ៍ ជាទទួលបាននៃសីលធម៌
ឥឡូវនេះកំពុងសម្រេចបំពេញ ហើយព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ដែលបានទុកជាមុន
នឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ»។ Testimonies to Ministers, 112, 113.

និមិត្តរូបនៃទទួលបានអ្វីៗគួរមានប្រភពក្នុងឆ្នាំ 1798
ហើយសំដៅទៅលើវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ព្រះ និងបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះ។
និមិត្តរូបនៃទទួលបានហើយកេរ្តិ៍គួរមានប្រភពក្នុងឆ្នាំ 1989 នៅពេលដែល
ដូចដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក 11 ខ 40 បុរាណសាស្ត្រទាំងឡាយដែលតំណាងឲ្យ
អតីតសហភាពសូវៀតគួរមានប្រភពក្នុងកម្រិតដោយអំណាចសម្រេចបំបាត់
និងសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយសំដៅទៅលើសក្ខីកម្មរបស់បុរាណសាស្ត្រព្រះ។
និមិត្តរូបទាំងពីរនេះបំពេញមុខងារដូចជាក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ និងក្នុងទាំងប្រាំពីរ
នៃក្រុមជំនុំគម្រោងវិវរណៈ។ មួយជាបុរាណវត្ថុសាស្ត្រផ្សេងៗក្នុងនៃក្រុមជំនុំ
ហើយមួយទៀតជាបុរាណវត្ថុសាស្ត្រផ្សេងៗក្នុងនៃក្រុមជំនុំ
ហើយវាទាំងពីរគ្របដណ្តប់រយៈពេលទាំងមូល និងជា «ជាពិសេសម្យ៉ាង»
«គ្រាន់តែចុងក្រោយទាំងនេះ»។

ប៉ុន្តែ ទោះបីជាយើងគួរមានបុរាណសាស្ត្រថា ព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
មិនមែនជាសង្ឃឹរក្រៅនៃឈ្មោះបិទគ្រាដោយ ក៏យើងក៏គួរមានបុរាណសាស្ត្រថា
វាជាសង្ឃឹរក្រៅនៃឈ្មោះបិទគ្រា។

«វិវរណៈជាសង្ឃឹរក្រៅនៃឈ្មោះបិទគ្រា ប៉ុន្តែវាក៏ជាសង្ឃឹរក្រៅនៃឈ្មោះបិទគ្រាផងដែរ។ វា
នកត់ត្រាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងចុងក្រោយនៃបុរាណ
ត្រីសាស្ត្រនៃដីនេះ។ សេចក្តីបង្កើននៃសង្ឃឹរក្រៅនេះមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់
មិនមែនជាអាថ៌កំបាំង ហើយមិនអាចយល់ឃើញឡើយ។ ក្នុងសង្ឃឹរក្រៅនេះ
បន្ទាប់ពីដដែលនៃនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃក្រុមប្រឹក្សាដូចនៅក្នុងដានីយ៍លែ។ ទំនាយខុសៗ
ព្រះមានបន្ទូលឡើងវិញ ដូចនេះមានបង្ហាញថា
គួរតែផ្តល់សារៈសំខាន់ដល់ទំនាយទាំងនោះ។
ព្រះអម្ចាស់មិនមានបន្ទូលឡើងវិញអំពីអ្វីៗដែលគ្មានសារៈសំខាន់ធំធេងនោះទេ»។
Manuscript Releases, volume 9, 8.

សង្ឃឹរក្រៅវិវរណៈគួរមានប្រភពក្នុង
ពីព្រោះការព្យាករណ៍ក្នុងសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លែគួរមានប្រភពក្នុងហើយ
ហើយខុសបែន្ទាប់នៃការព្យាករណ៍ដែលគួរមានប្រភពក្នុងឆ្នាំដានីយ៍លែនោះ
គឺជាខុសបែន្ទាប់ដូចគ្នាដែលមាននៅក្នុងវិវរណៈ។
អ្វីដែលគួរមានបិទគ្រាទុកនៅក្នុងសង្ឃឹរក្រៅវិវរណៈ គឺជាផ្នែកមួយនៃវិវរណៈ
ដែលពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះនៅក្នុង «ចុងក្រោយ»។
នៅពេលដែលបងស្រី White បានសរសេរសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះ «ផ្នែកលាន់ទាំងប្រាំពីរ»
នៅពេលដែលនាងសរសេរនោះ នៅតែគួរមានបិទគ្រាទុក ដូចនេះនាងបានសរសេរថា
«វាជាសង្ឃឹរក្រៅនៃឈ្មោះបិទគ្រា»។ នាងក៏បាននិយាយផងដែរថា សង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លែ គឺជា

«សង្ឃ័រក្សាទៅដល់ស្រូវហានបិទត្បាញ» ដោយប្រើកាលអតីតកាល។ សម្រាប់នាង
វាស្រូវហានបើកត្បាញចោលយើងនៅឆ្នាំ 1798។

អ្វីដែលស្រូវហានបិទត្បាញទុកអំពីផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរនោះក្នុងអាយុកាលរបស់នាង
មិនមែនជាព្រឹត្តិការណ៍អនាគតដដែលគំណាងដោយផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែជាចម្បងគឺថា «ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ» គំណាងឲ្យការពិតថា
ការចាប់ផ្តើមនៃអាជីវកម្មសរុបគ្រាន់តែចុងបញ្ចប់នៃអាជីវកម្មនេះទេ
«ផុតរលាន់ទាំងប្រាំពីរ»

កំពុងបើកសម្តែងនូវកុប្បន័យដ៏សំខាន់បំផុតនៃស្រូវហានសម្រាប់ការយល់អំពី
វិវឌ្ឍនៈនៃព្រះយស្មើគ្នាសុទ្ធ ខណៈដែលកំពុងបើកសម្តែងនៃកុប្បន័យនៃសភាព
និងព្រះចរិតរបស់ព្រះផងដែរ គឺថា ទ្រង់ជាការចាប់ផ្តើម និងជាចុងបញ្ចប់នៃអ្វីទាំងអស់។
ទំនាយបញ្ជាក់ថា

មានការអភិវឌ្ឍន៍ដោយមានគោលបំណងនៃសេចក្តីពិតទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសភាព
និងព្រះចរិតរបស់ព្រះ។

ព្រះយស្មើ នៅពេលដែលស្រូវហានគំណាងថាជា «សិដ្ឋានក្រុលសម្តែងនូវយុទ្ធ»
នោះកំពុងគំណាងនូវកិច្ចការដែលព្រះអង្គគិតសម្រេចបាន
ខណៈដែលព្រះអង្គបើកសម្តែងនៃសេចក្តីពិតតាមរបៀបបន្តបន្ទាប់
និងមានប្រព័ន្ធតាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ព្រះអង្គបិទត្បាញព្រះបន្ទូលទំនាយ
ទុករហូតដល់ពេលវេលាដែលស្រូវហានយល់។ ព្រះអង្គបិទត្បាញ និងបើកត្បាញសេចក្តីពិត
ដើម្បីបើកចោលបំណងនៃការបង្កើន។ ក្នុងនាមជា Palmoni
ព្រះយស្មើគឺជាអ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យ ជាព្រះអម្ចាស់នៃពេលវេលា ដល់គ្រប់គ្រង His-story
របស់ព្រះអង្គ។ ក្នុងនាមជា Alpha and Omega ព្រះអង្គគឺជា
ក្នុងចំណោមអ្វីផ្សេងទៀត ព្រះអម្ចាស់នៃភាសា។
ក្នុងនាមជាសិដ្ឋានក្រុលសម្តែងនូវយុទ្ធ ព្រះអង្គគឺជាអង្គដែលគ្រប់គ្រងថា
នៅពេលណាសេចក្តីពិតស្រូវហានបើកសម្តែងដល់មនុស្ស។

ក្នុងជំពូកទីមួយនៃព្រះគម្ពីរវិវឌ្ឍនៈ បន្ទាប់ពីខាងលើខាងលើ
ព្រះទេវភាពស្រូវហានបង្ហាញថាជាអង្គបីដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

យូហាន ទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ដែលស្ថិតនៅក្នុងអាស៊ី សូមឲ្យព្រះគុណ
និងសេចក្តីសុខសាន្ត បានដល់អ្នកទាំងឡាយ,

ពីព្រះអង្គដែលគង់នៅ ដែលបានគង់នៅ ហើយដែលនឹងយាងមក;

និងពីព្រះវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរ ដែលនៅមុខបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់;

ហើយមកពីព្រះយស្មើគ្នាសុទ្ធ ដូចជាសាក្សីសុមោះគ្រង
និងជាបុគ្គលចុងបញ្ចប់នៃក្រុមមនុស្សសុលាប

ហើយជាព្រះអម្ចាស់លើសុច្ឆន្ទៈទាំងឡាយនៃនៃនីវិវឌ្ឍនៈ ១:៤, ៥។

សេចក្តីផ្តើមនៃសង្ឃ័រក្សាទៅចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរ
បានផ្តល់នូវសេចក្តីស្នូលនៃទុក្ខយ៉ាងច្បាស់លាស់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ
ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះរូបិកា ព្រះវិញ្ញាណ និងព្រះបុគ្គល។
សេចក្តីបញ្ចប់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ កំពុងតែផ្តើមវិញនូវសេចក្តីផ្តើម
ហើយដោយការផ្ទេរវិជ្ជាជនៈ

វាកំពុងសង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់នៃការយល់ដឹងត្រឹមត្រូវអំពីព្រះភាព។
វាកំពុងផ្ទុកនូវដូចនេះសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលនឹងក្លាយជាពួកគឺឡាដល់ហ្មាន
និងបង្កើតមានជាមួយនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់។
ពួកគេជោរស្មុគស្មាញមុននឹងត្រូវចុងក្រោយ
ដល់ត្រូវបានគំរាមដាក់ទុកជាមុននៃទូទាំងបណ្តាញនៃបុគ្គលិកសាស្ត្រសម្បទានមុនត្រូវ
សាកសួរទាំងនោះ ក្នុងចំណោមសច្ចកម្មពិតផ្ទុយនឹងទៀត បញ្ជាក់ថា
ព្រះមានកំពុងស្រវឹងរកជាបន្តបន្ទាប់ ដើម្បីបង្កើនចំណេះដឹងអំពីសភាព
និងលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ នៅទូទាំងបុគ្គលិកសាស្ត្រព្រះយាករណ៍។

និមិត្តរូបដ៏ធំបំផុតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដែលបង្ហាញអំពីការខ្វះចំណេះដឹងអំពីព្រះរបស់មនុស្ស គឺជារំលោភ
ដែលគំរាមឱ្យបុរសសេដ្ឋីពុទ្ធ ជានិមិត្តរូបនៃលោកិយទាំងមូល
ហើយដូចនេះគឺជានិមិត្តរូបនៃមនុស្សជាតិទាំងអស់ផងដែរ។
សញ្ញាសម្គាល់នោះចាប់ផ្តើមដំណើរការនេះនៅដើមកាលនៃស្រាវជ្រាវតាមអកុសរ
ដែលនៅទីនោះព្រះកំពុងស្រវឹងរកជាបន្តបន្ទាប់នាមរបស់ទ្រង់មានស្គាល់។
នៅចុងបញ្ចប់នៃស្រាវជ្រាវតាមអកុសរ
ការផ្តល់នេះអំពីព្រះនាមរបស់ព្រះត្រូវបានផ្ទុកនូវច្បាប់ដង្ហែងទៀត។
នៅចុងបញ្ចប់នៃស្រាវជ្រាវតាមអកុសរ
ព្រះយេស៊ូវមានសម្គាល់ការប្រសើរយ៉ាងណាស់របស់ទ្រង់ជាមួយសាសន៍យូដា
ដោយកំណត់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលិកសាស្ត្ររបស់ដេវីឌ និងបុរើ
«ចាប់នៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង» ដើម្បីបំភ្លឺចំណងឱ្យសច្ចកម្មច្បាស់លាស់ចុងក្រោយអំពី
ភាពខ្ពស់លុងបំបែកឱ្យដឹងរបស់សាសន៍យូដា។
ពួកគេមិនអាចយល់អ្វីដែលទ្រង់កំពុងមានបន្ទូលបានទេ
ពីព្រោះពួកគេមិនស្គាល់ច្បាប់នៃអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ហើយក៏មិនស្គាល់អាល់ហ្វា
និងអូមេហ្គា ដែលកំពុងឈរនៅចំពោះមុខពួកគេដែរ។

នៅដើមកំណើតនៃស្រាវជ្រាវវិញ្ញាណ
ការផ្តល់នេះដែលមានគំរាមជាបុរសទេវតានៅក្នុងបុគ្គលិកសាស្ត្ររបស់ម៉ូសេ
មានសមភាគីសរុបគ្នា។ ខណៈដែលអាឌុល្លេនីមីមានផ្ទុកនូវដំណើរការបុគ្គលិកសាស្ត្រនៃ
«គ្រូចុងក្រោយ» ឱកាសជាច្រើនសម្រាប់យល់ដឹងបន្ថែមអំពីអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា
ត្រូវបានប្រទានឱ្យ ដូចជាករណីរបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណផងដែរ។
នឹងមានចំណុចមួយនៅចុងបញ្ចប់នៃអាឌុល្លេនីមីម
ដែលគេនឹងមិនស្គាល់អ្វីទៀតឡើយ ដូចដែលមានកើតមាននៅសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

យើងត្រូវប្រុងមកកាន់អត្ថបទក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីមួយវិញ យើងឃើញថា ព្រះគុណ
និងសច្ចកម្មសុខសាន្ត ត្រូវបានផ្តល់ដោយព្រះអង្គគង់នៅ ដែលមានគង់នៅ
ហើយដែលនឹងយាងមក ហើយក៏មកពីវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរផង
ហើយក៏មកពីព្រះយេស៊ូវផងដែរ។ ព្រះភាពនៃព្រះត្រូវបានគំរាមដោយព្រះយេស៊ូវ
វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរ និងព្រះអង្គគង់នៅ ដែលមានគង់នៅ ហើយដែលនឹងយាងមក
ដូចនេះផ្ទុកនូវយើងដឹងថា គឺជាព្រះវរបិតា ដែលមានលក្ខណៈទាំងនោះ
ដែលត្រូវបានគំរាមថា ជាព្រះអង្គគង់នៅ ដែលមានគង់នៅ
ហើយដែលនឹងយាងមក។ លក្ខណៈទាំងនេះគំរាមឱ្យសភាពអស់កល្បជានិច្ចច្បាស់ពីព្រះ។
ព្រះអង្គមានគង់មានជានិច្ចច្បាស់ហើយ ហើយនៅខាងប្រាំបី និងខាងប្រាំបួន

គុណលក្ខណៈដដែលនោះគួរឲ្យមានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ថាជាបស់ព្រះយេស៊ូវ។

ខ្ញុំជាអាល់ដា និងអូមហេតា ជាដើម និងជាចុងបញ្ចប់ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា គឺជាព្រះអង្គដែលមាននៅសព្វថ្ងៃ ហើយដែលមានមកហើយ ហើយដែលនឹងយាងមក គឺជាព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តាគ្រប់យ៉ាង។ ខ្ញុំឮឃ្លា ដែលជាបងប្អូនរបស់អូនកាលគ្មានដៃ ហើយជាអ្នករួមក្នុងទុក្ខវេទនា និងក្នុងនគរ និងក្នុងសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មាននៅលើកន្លែងមួយដែលហៅថា ប៉ាតម៉ូស ដោយព្រះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងដោយព្រះសក្តិភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ខ្ញុំឮបានសូចិត្តនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៅថ្ងៃនៃបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបានឮសំឡេងមួយយ៉ាងខ្លាំងនៅខាងក្រោយខ្ញុំ ដូចជាសំឡេងគូរកំពុងមានព្រះបន្ទូលថា ខ្ញុំជាអាល់ដា និងអូមហេតា ជាអង្គទីមួយ និងជាអង្គចុងក្រោយ ហើយថា អ្វីដែលអូនក្រោយពី ចូរសរសេរទុកក្នុងសៀវភៅមួយ ហើយផ្សព្វផ្សាយនៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងបួនពីរ ដែលនៅក្នុងអាស៊ី គឺនៅកាន់ក្រុងអេស្បែរ និងសូមីណា និងព្រីតាម៉ូស និងជាទីរា និងសារឌីស និងភីឡាឌែលភា និងឡាទីស។

វិវរណៈ ១:៨-១១។

អូនក៏ដែលមានព្រះគម្ភីរដែលបោះពុម្ពព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវជាពណ៌ក្រហម ដឹងថា ក្នុងខ្សែបង្គោល និងខ្សែដប់មួយ គឺជាព្រះយេស៊ូវដែលកំពុងមានព្រះបន្ទូល។

នៅក្នុងខ្សែទាំងនោះ ព្រះយេស៊ូវបញ្ជាក់ថា ទ្រង់មានសភាពអស់កល្បជានិច្ចដូចគ្នានឹងព្រះវរបិតា ដោយទ្រង់សម្គាល់អង្គទ្រង់ថាជា «ព្រះអម្ចាស់ ដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ ដែលមានគង់នៅ ហើយដែលនឹងយាងមក» ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បន្តថែមថា ទ្រង់ជា «ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តា»។

រឿងដំបូងបង្អស់អស់បំផុតដែលព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលនៅដើមកណ្តុរវិវរណៈ គឺកណ្តុរដែលបញ្ជាក់ថាវាជាវិវរណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះគឺថា ព្រះអង្គជាអាល់ហ្វា និងអូមហេតា ថាព្រះអង្គផងដែរមានសភាពអស់កល្បជានិច្ច ដូចជាព្រះវរបិតាមាន ហើយថាព្រះអង្គក៏ជាព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តាផងដែរ។

លក្ខណៈសម្បត្តិក៏នៃព្រះសភាវៈរបស់ព្រះ គឺជាពាក្យដំបូងបង្អស់អស់ក្នុងកណ្តុរវិវរណៈដែលចេញពីព្រះយេស៊ូវ។

លក្ខណៈសម្បត្តិទាំងនោះ ជាឧបសគ្គរវាងសុទ្ធដោយផ្ទាល់សម្រាប់ពួកអាដុល្លង់ទីស្តកដដែលនៅតែការពារជំហរដើមពីព្រះភាពត្រឡប់។ ពួកគេជឿថា មានពេលមួយដែលព្រះវរបិតាមានបង្កកើតព្រះរាជបុត្ររបស់ព្រះអង្គឡើង។

ចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ភីរវិវរណៈ សរុបគ្នានឹងដើមនៃព្រះគម្ភីរវិវរណៈ។

ការយាងមកជាលើកទីពីរ បន្តតាមសេចក្តីពិពណ៌នាអំពីព្រះគូរឯក។

នៅក្នុងជំពូកមុនក្រោយ យើងឃើញថា ចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅនេះ សរុបគ្នានឹងដើមកំណើតនៃសៀវភៅ ហើយខ្លីដប់ពីរ សរុបសុម្ភីនឹងខ្លីប្រាំពីរ នៃជំពូកទីមួយ ដោយយោងទៅកាន់ការយាងមកជាលើកទីពីរ។

ហើយ ម៉ិល ខ្ញុំមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយរង្វាន់របស់ខ្ញុំនៅជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីបិទទានដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា តាមដែលការរបស់គាត់នឹងបានប្រព្រឹត្ត។

ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងអូមហេតា ជាដើម និងទីបញ្ចប់ ជាអង្គទីមួយ និងអង្គចុងក្រោយ។ មានពរហើយ អស់អូនក៏ដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់

ដើម្បីបិទបញ្ចប់កតមោនសិទ្ធិចំពោះដើមឈើនៃជីវិត
 ហើយអាចចូលតាមទ្វារចូលទៅក្នុងទីក្រុង។ ដុបិត នៅខាងក្រៅមានឆ្នក
 ពួកមនុស្សមក ពួកសហាយ ពួកយាតករ ពួកគោរពរូបព្រះក្នុងក្រលាយ
 និងអស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ ហើយប្រព្រឹត្តការកុហក។ ខ្ញុំ យស្ទែវ
 បានចាត់ទុកការបស់ខ្ញុំមក ដើម្បីបិទបិទទ្វារដល់អ្នករាល់គ្នាអំពីសច្ចក្តីទាំងនេះ
 ក្នុងពួកជំនុំទាំងឡាយ។ ខ្ញុំជាប្អូន និងពូជពង្សរបស់ដាវីឌ
 ហើយជាផ្ទុកាយភ័យចង្អោលនៃចំណេះដឹងព្រឹក្សា ហើយព្រះវិញ្ញាណ និងកូនក្រមុំថាៈ
 «ចូរមក»។ ហើយអ្នកណាដែល ចូរឲ្យនិយាយថាៈ «ចូរមក»។ ហើយអ្នកណាដែលស្រឡាត់
 ចូរឲ្យមក។ ហើយអ្នកណាដែលមានបំណង ចូរឲ្យយកទឹកនៃជីវិតដោយឥតគិតថ្លៃ។
 វិវរណៈ ២២:១២-១៧។

បន្ទាប់ពីយល់ដឹងទៅកាន់ការយាងមកជាលើកទីពីរ ព្រះយស្ទែវ ដូចដែលមាននៅក្នុង
 វិវរណៈ ជំពូកទី១ ទ្រង់សម្គាល់អង្គទ្រង់ថាជា អាល់ផា និង អូមហេតា។ បន្ទាប់មក
 ទ្រង់បន្តថ្លែងការបង្ហាញអំពីអ្នកដែលនឹងស្លាប់ និងអ្នកដែលនឹងមិនស្លាប់នូវអ្វីដែល
 ព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។
 ទ្រង់យល់ដឹងទៅកាន់ដំណើរការទំនាក់ទំនងដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងខទី១ ដល់ខទី៣
 នៃជំពូកទី១ ដោយសម្គាល់ថា ទ្រង់បានចាត់ការព្រឹទ្ធិយល់មកជាមួយសារនោះដល់យ៉ូហាន។

បន្ទាប់មក ទ្រង់គួរឱ្យប្រទេសកាន់សច្ចក្តីថ្មីនៃការណ៍ចុងក្រោយដែលទ្រង់បានមានព្រះប
 ន្ទូលទៅកាន់ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីសី នៅចុងបញ្ចប់នៃអីស្រាអែលបុរាណ។
 ទ្រង់ភ្ជាប់ចុងបញ្ចប់ទាំងពីរ របស់អីស្រាអែលតាមអកុសល និងអីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ
 ឲ្យជាប់គ្នា ដោយឆ្លើយតបទៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈសម្រាប់អ្នកនៅក្នុង
 «ថ្មប្រែក្រោយ» អំពីអ្វីដែលពួកយូដានៅក្នុង «ថ្មប្រែក្រោយ» របស់ពួកគេ
 មិនអាចយល់បាន។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ទ្រង់គឺជាប្អូន (ការចាប់ផ្តើមដើម) និងពូជពង្ស
 (ការបញ្ចប់) របស់ដាវីឌ។ បុរាណបទអំពីដាវីឌ និងព្រះអម្ពាសរបស់គាត់ គឺជាសច្ចក្តីថ្មីនៃ
 ការណ៍ចុងក្រោយដែលព្រះយស្ទែវបានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកយូដាដែលចេះតែជជែកជេ
 ញដោយ ហើយវាជានិមិត្តរូបជាមុននៃសច្ចក្តីបុរាណចុងក្រោយសម្រាប់អ្នកនៅក្នុង
 ថ្មប្រែក្រោយ ដោយយល់ដឹងតាមសារទៅកាន់ក្រុមជំនុំភ្លឺឡាឯកភាព អះអាងថាខ្លួនជាយូដា
 ប៉ុន្តែមិនមែនទេ។

ម៉ែលី, ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឲ្យពួកដែលស្និទ្ធក្នុងសាលាបុរេបុរសសាតាំង
 ដល់និយាយថាពួកគេជាសាសន៍យូដា តែមិនទាន់ឡើយ ប៉ុន្តែនិយាយកុហក—ម៉ែលី,
 ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឲ្យពួកគេមកក្រាបថ្វាយបង្គំនាំមុខដល់អ្នក ហើយឲ្យដឹងថា
 ខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នក។ ព្រោះអ្នកបានកាន់កុសលព្រះបន្ទូលអំពីការអត់ធ្មត់របស់ខ្ញុំ
 ខ្ញុំក៏នឹងរកស្វាមីអ្នកឲ្យរួចពីម្តងនៃការល្អប្អូន ដល់នឹងមកលើពិភពលោកទាំងមូល
 ដើម្បីបិទបិទបិទទ្វារដល់អ្នកទាំងឡាយដែលរស់នៅលើផែនដី។ វិវរណៈ 3:9, 10។

បណ្តាអ្នកដែលថ្វាយបង្គំនាំទៅទាបដល់របស់ពួកបរិសុទ្ធ
 គឺជាពួកអាដរនេទីស្តឡៅឌីស ដែលត្រូវបានព្រះអម្ពាសខ្ញុំដាក់ចេញពីព្រះឱសបរបស់ទ្រង់។

«អ្នកគិតថា អស់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំនាំចំពោះដើមឈើរបស់ពួកបរិសុទ្ធ (វិវរណៈ 3:9)
 ទីបំផុតនឹងមានសង្គ្រោះ។ នៅទីនេះ ខ្ញុំត្រូវតែខុសពីអ្នក;
 ដុបិតព្រះបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា ពួកមនុស្សក្នុងចំណោមនេះ គឺជាពួក Adventists
 ដែលបានប្រកាសជំនឿ ប៉ុន្តែហ្មាន់ឆ្លើយចំពោះវិញ្ញាណ ហើយ
 «មានឆ្លាតវៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះសម្រាប់ខ្លួនគេដូចម្តង»

ហើយមាននាំទ្រង់ឲ្យរងការអាម៉ាស់ជាសាធារណៈ»។ ហើយនៅក្នុង
«ម៉ោងនៃការលុបបាត់» ដដែលមិនទាន់មកដល់នៅឡើយ
ដើម្បីបិទហេតុឲ្យយើងឮក្នុងពិភពរបស់មនុស្សគ្រប់រូប នោះពួកគេនឹងដឹងថា
ខ្លួនមានហត្ថលេខារៀងរាល់ហើយ;
ហើយដោយគ្រប់គ្រងបង្កប់ដោយទុក្ខខវេទនានៃពិញ្ញាណ
ពួកគេនឹងឱនចុះនៅចំពោះជើងរបស់ពួកបរិសុទ្ធ»។ Word to the Little Flock, 12.

យោងតាមព្រះគម្ពីរ និងព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍
អស់អ្នកដដែលថ្វាយបង្គំនាំទៀបជើងរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
គឺជាសមាជិកនៃសាលាបុរេជំនាញ។ ពួកគេអះអាងថាខ្លួនជាយូដា ប៉ុន្តែមិនមែននៃទេវ
អាជីវនិស្សិតសុចរិតគួរមានពរលាដល់ក្នុងក្រុមជំនុំភិទ្យាដល់ភាព
មួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ គឺជាពួកភិទ្យាដល់ភាព
ហើយពួកយូដាដដែលនិយាយថាខ្លួនជាយូដា ប៉ុន្តែមិនមែននៃទេវ នោះគឺជាពួកឡាវឌីស។
មានមនុស្សសម្លោះគ្រប់ពីរបុរសទេវនៅក្នុង «ថ្មដៃចុងក្រោយ» គឺ
មួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ និងពួកអ្នកដដែលជាសាក្សីរហូតដល់សុលាប់។
ក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំទាំងបួនពីរ មានតែពីរប៉ុណ្ណោះដែលគ្មានការរិះគន់អ្វីសោះ។
មួយគឺ ភិទ្យាដល់ភាព ដដែលតំណាងឲ្យអស់អ្នកដដែលមិនសុលាប់សោះ ហើយមួយទៀតគឺ
សុមីរណា ដដែលតំណាងឲ្យពួកសាក្សីសម្លោះគ្រប់រហូតដល់សុលាប់។ ពួកសាក្សីរហូតដល់សុលាប់
និងអស់អ្នកដដែលមិនសុលាប់ គឺ សុមីរណា និងភិទ្យាដល់ភាព
ជាក្រុមជំនុំតម្លៃគត់ក្នុងចំណោមទាំងបួនពីរ
ដដែលគ្មានសច្ចក្តីថ្កុលទោសរាប់នឹងសារដដែលពួកគេបានទទួល។
ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
ក្រុមជំនុំទាំងពីរនេះត្រូវបុរេឈមមុខនឹងអស់អ្នកដដែលអះអាងថាខ្លួនជាយូដា
ប៉ុន្តែមិនមែននៃទេវ។ ដូច្នេះហើយមានជា
ពួកគេទាំងអស់សុទ្ធតែជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំតម្លៃនៅក្នុង «ថ្មដៃចុងក្រោយ»
ដដែលកំពុងបុរេឈមមុខនឹងកាលៈទេសៈដូចគ្នា
ដោយមួយបុរសទេវត្រូវបានកំណត់ឲ្យផ្ទេរវិបស្សនាដោយឈាមរបស់ខ្លួន
ដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយលោកម៉ូសេនៅលើភ្នំប្រៀប
ហើយបុរសទេវមួយទៀតត្រូវបានកំណត់ដោយលោកអាលើយ៉ា ដដែលមិនដល់សុលាប់ឡើយ។

ចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុមជំនុំនៅក្នុងសុមីរណាថា៖ ព្រះអង្គគឺដដែលជាដំបូង
និងថ្មដៃចុងក្រោយ ដដែលមានសោយសុលាប់ ហើយមានព្រះជន្មរបស់ឡើងវិញ
មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ យើងសុគាល់អំពីរបស់អ្នក ការរងទុក្ខខវេទនា
និងភាពក្សិក្សរបស់អ្នក (ប៉ុន្តែមិនមែនអ្នកមាន)
ហើយយើងសុគាល់ការប្រមាថព្រះនៃពួកអ្នកដដែលនិយាយថា ខ្លួនជាជនជាតិយូដា
តម្លៃមិនមែននៃទេវ គឺជាសាលាបុរេជំនាញរបស់សាតាំងវិញ។
កុំភ័យខ្លាចអ្វីៗដដែលអ្នកនឹងត្រូវរងទុក្ខខវេទនាឡើយ៖ មើលចុះ
អារក្សនឹងបោះអ្នកខ្លួនៗក្នុងចំណោមអ្នកនៅក្នុងគុក
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានត្រូវសាកល្បង
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមានទុក្ខខវេទនាអស់ដប់ថ្ងៃ
ចូរសម្លោះគ្រប់រហូតដល់សច្ចក្តីសុលាប់ចុះ
នោះយើងនឹងប្រទានមកអ្នកនូវមកុដនៃជីវិត។ វិវរណៈ ២៨-១០

នរោត្តមព្រះយស្សីពិពណ៌នាអំពីសុចានការណ៍ដ៏អាក្រក់ផងនិងផងនៃក្រុមជំនុំសម្តីណា
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលវិជ្ជមានតម្លៃយកតម្លៃប៉ុណ្ណោះ
នរោត្តមព្រះយស្សីព្រះបន្ទូលថា «ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមានទុរព្រមសម្បត្តិ»
ដោយហេតុនេះមានដាក់ពួកគេឲ្យឆ្ងល់ពីសមាជិកនៃសាលាបុរេបុរសសាតាំង
ដល់មិនមែនជាអ្នកមានទុរព្រមសម្បត្តិទេ។
អស់អ្នកនរោត្តមព្រះយស្សីព្រះបន្ទូលថាដល់ជាអាដរនៃទីស
និងគិតថាខ្លួនមានទុរព្រមសម្បត្តិ តម្លៃមានទេ
នោះគឺជាពួកយុទ្ធជននិយាយថាខ្លួនជាយុទ្ធជន
តម្លៃមិនទេ—ដុបពួកគេជាអាដរនៃទីសចុងទីបុរាណនៃឡាវឌីស។

នរោត្តមការបរិក្ខេបព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ព្រះជាម្ចាស់គួរមានបង្ហាញជាបុគ្គលបីអង្គ
ហើយនរោត្តមបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ព្រះយស្សី
និងព្រះវិញ្ញាណគួរមានរៀបរាប់ដោយផ្ទាល់
ប៉ុន្តែតម្លៃមានរៀបរាប់អំពីព្រះបិតាដោយផ្ទាល់ទេ។ នោះយ៉ាងណា
នោះមិនសំខាន់ឡើយ ពីព្រោះគោលការណ៍ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
ដល់រួមបញ្ចូលជាមួយនឹងការណ៍ដល់ថា ចំណុចដើមបំប៉នចំណុចចុងក្រោយ
ទាមទារឲ្យយើងទទួលស្គាល់ព្រះបិតានរោត្តមខ្លួនចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ព្រោះព្រះអង្គគួរមានកំណត់អត្តសញ្ញាណច្បាស់ថា គង់នៅទីនោះក្នុងខ្លួនបង្អស់។
ករណីនេះមិនខុសពីដំណឹងល្អអត្ថាធិបតេយ្យ ជំពូកទីមួយទេ
ដល់ក្នុងនោះយ៉ូហានមិនមានកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះវិញ្ញាណដោយផ្ទាល់
ប៉ុន្តែគេយល់ថាព្រះវិញ្ញាណគង់នៅទីនោះ
ព្រោះព្រះវិញ្ញាណមានគង់នៅទីនោះតាំងពីលើកដំបូងបំផុតដល់យុលា
«នរោត្តមកំណើត» គួរមានសរសេរ។ សក្ខីកម្មមិនដំណឹងល្អអរម្មបស់យ៉ូហាននរោត្តមជំពូកទីមួយ
ចាប់ផ្តើមដោយយុលាដល់បេប៊ីថា «នរោត្តមកំណើត»។

«ការចាប់ផ្តើម» គឺជានិមិត្តសញ្ញាព្រះយាករណ៍
ហើយគួរតែគួរមានវាយតម្លៃដោយច្បាប់នៃព្រះយាករណ៍ រួមទាំង «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
ផងដែរ។ ការចាប់ផ្តើមរបស់យ៉ូសេ គឺជាការចាប់ផ្តើមរបស់ដំណឹងល្អអរម្មបស់យ៉ូហាន
គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃសៀវភៅវិវរណៈ ហើយវាក៏ជាចុងបញ្ចប់នៃវិវរណៈផងដែរ។
ក្នុងចំណោមបន្ទាត់ទាំងបួននោះ ពីរដង
បុគ្គលទាំងបីនៃត្រីវិភង្គស្ថិតគួរមានកំណត់អត្តសញ្ញាណ ហើយក្នុងបន្ទាត់មួយ
(ដំណឹងល្អអរម្មបស់យ៉ូហាន) ព្រះវិញ្ញាណអាចនឹងហាត់អត្តសញ្ញាណ ហើយក្នុងបន្ទាត់ទីបួន
ព្រះបិតាគួរមានហាត់អត្តសញ្ញាណ ប៉ុន្តែនរោត្តមយកមករួមគ្នា
បុគ្គលទាំងបីគួរមានកំណត់នរោត្តមក្នុងបន្ទាត់ទាំងបួនទាំងអស់។

ព្រះគ្រីស្ទមានយាងមក ដើម្បីបរិក្ខេបសម្តែងឲ្យស្គាល់ព្រះបិតា
ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមានយាងមក ដើម្បីបរិក្ខេបសម្តែងឲ្យស្គាល់ព្រះរាជបុត្រ។
ព្រះទាំងបីអង្គមានជុំវិញការលះបង់អស់កល្បជានិច្ច។
ព្រះបិតាទ្រង់សុរឡាញ់លោកិយយ៉ាងដូច្នេះ ដល់ចំណុចទ្រង់មានបុរាណព្រះយស្សី;
ព្រះយស្សីទ្រង់សុរឡាញ់លោកិយយ៉ាងដូច្នេះ
ដល់ចំណុចទ្រង់មានយល់ព្រមទទួលយកលើអង្គទ្រង់ផ្ទាល់
សាច់ឈាមនៃពួកអ្នកដល់ទ្រង់មានបង្កកើត
ដើម្បីស្ថិតនៅជានិច្ចដល់កល្បជានិច្ច។ តើការបុរាណបែបណាគួរមានកំណត់ដោយ

សកម្មភាពដដែលៗអ្នកបង្កកើតមានផ្លូវរើសរើសកុលាយជាផ្លូវកែមួយនៃស្ថានភាពបង្កកើត
តបស់ទ្រង់ផ្ទាល់? ព្រះបុគ្គលទីបីនៃវេរភាពមានប្រទានអង្គទ្រង់ផ្ទាល់
ដុំបិតទ្រង់មានទទួលយកគ្នាទ្វេនៃការស្តីពីកូនៗអង្គភាពដដែលគ្រូមានបង្កកើត
ហៅថាមនុស្សជាតិ—អស់កល្បបដានិច្ច។

បុរាណដោយហេតុនេះហើយ ដដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគ្រូមានភ្ជាប់ជាញឹកញាប់ជាមួយ
និងនិមិត្តសញ្ញាប្រែប្រួលស្របតាមព្រះ។

ទ្រង់ជាព្រះបុគ្គលមួយអង្គក្នុងព្រះជាត្រីយ័កភាព
ដដែលគ្រូគង់នូវជាមួយនិងសុភារព្រះហស្តមនុស្សជាតិ។ ដូច្នេះ
និមិត្តសញ្ញាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
ជាញឹកញាប់គ្រូមានតំណាងដោយនិមិត្តសញ្ញាមួយ ដដែលតំណាងទាំងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ឬមនុស្សជាតិផងដែរ។ នៅដើមកំណើត ព្រះវិញ្ញាណមានរំកិលនៃលើផ្ទៃទឹក។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា ទឹកទាំងឡាយដដែលអ្នកមានយើង
ជាកន្លងដដែលស៊ីពេលយាអង្គុយនៅ នោះគឺជាជនជាតិទាំងឡាយ
និងហ្វូងមនុស្សទាំងឡាយ និងបុរាណជាតិទាំងឡាយ និងភាសាទាំងឡាយ។ វិវរណៈ 17:15

គ្រូរឿងសង្គមរឹមតម្លៃយកតំណែងទីបរិសុទ្ធដដែលលោកម៉ូសេមានសង់ឡើង
ហើយមិនមានគំរូដដែលមានបញ្ជាក់លម្អិតជាពិសេសម្យ៉ាងពួកជាងឲ្យអនុវត្តតាម
នោះគឺជាជនជាតិចង្កៀងបុរាណសាខា។

ជនជាតិចង្កៀងនេះតំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងមនុស្សជាតិនិងទេវភាព។
ដោយហេតុនេះហើយ ការចង្អុលនៃជនជាតិចង្កៀងគឺជាវត្ថុតម្លៃយកតំណែងទីបរិសុទ្ធ
ដដែលគ្រូមានទុកឲ្យមនុស្សមានចំណេះដឹងក្នុងការបង្កកើត។

ជនជាតិចង្កៀងទាំងបុរាណដដែលព្រះគ្រីស្ទយាងក្នុងចំណោម
គ្រូមានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាពួកជំនុំទាំងបុរាណ
ប៉ុន្តែជនជាតិចង្កៀងនោះគ្រូមានបំពេញដោយបុរាណ
ដដែលតំណាងឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ហើយអំបោះចង្កៀងដដែលទ្រង់អណ្តែតក្នុងសម្រាប់បំភ្លឺ
គ្រូមានផ្លូវរើសរើសមូលដ្ឋានបំពាក់កុណាតំណែងកំណើតដដែលពួកសង្គមមានប្រើប្រាស់
ដដែលតំណាងឲ្យសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដដែលភ្លឺចង្អុលជាពន្លឺនៃលោកិយ។

បុរាណស្របតាមព្រះជាពន្លឺនៃលោកិយ
ប៉ុន្តែពន្លឺនោះគ្រូមានបញ្ជាក់ដោយបុរាណនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ។
ជាញឹកញាប់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគ្រូមានភ្ជាប់ជាមួយមនុស្ស
នៅក្នុងសេចក្តីពិពណ៌នាអំពីព្រះអង្គក្នុងព្រះគម្ពីរ។

ហើយពីបុរាណដ៏ងាយនោះ មានផលប្រយោជន៍ សូម្បីតែអ្នកនេះ និងសំឡេងចម្លើយក៏
ហើយមានចង្កៀងក្នុងបុរាណកំពុងនេះនៅមុខបុរាណដ៏ងាយ
ដដែលជាព្រះវិញ្ញាណទាំងបុរាណរបស់ព្រះ។ វិវរណៈ 4:5

អំពូលទាំងបុរាណនៃទីនេះគ្រូមានកំណត់ថា «ព្រះវិញ្ញាណទាំងបុរាណរបស់ព្រះ»
ប៉ុន្តែយើងគ្រូមានបុរាណថា ជនជាតិចង្កៀងទាំងបុរាណគឺជាក្រុមជំនុំទាំងបុរាណ។

សេចក្តីអាថ៌កំបាំងនៃផ្កាយទាំងបុរាណ
ដដែលអ្នកមានយើងនៅក្នុងព្រះហស្តស្នាមរបស់ខ្ញុំ
និងជនជាតិចង្កៀងមានទាំងបុរាណ។ ផ្កាយទាំងបុរាណនោះ

គឺជាទូកន្សែងមជ្ឈដ្ឋានបុរាណ ហើយជើងចង្កៀងទាំងបុរាណ ដដែលអ្នកមានយើង
នោះគឺជាកុរុមជ្ឈដ្ឋានបុរាណ។ វិវរណៈ ១:២០

ទៀងចង្កៀងទាំងបុរាណគឺជាពុទ្ធវិញ្ញាណទាំងបុរាណ
ហើយពួកវាក៏ជាកុរុមជ្ឈដ្ឋានព្រះផងដែរ។

ខ្ញុំក៏មានមើលទៅ ហើយ មើលចុះ នៅកណ្តាលបណ្តុំឯក
និងនៅកណ្តាលសក្ការៈមានជីវិតទាំងបួន ហើយនៅកណ្តាលពួកចាស់ទុំ
មានកូនចៀមមួយឈរនៅទីនោះ ដូចជាកូនមានសម្លាប់ហើយ មានសុនងៃបុរាណ
និងកូនកែបុរាណ ដដែលជាពុទ្ធវិញ្ញាណទាំងបុរាណរបស់ព្រះ
ដដែលមានចាត់ឱ្យចេញទៅក្នុងផែនដីទាំងមូល។ វិវរណៈ 5:6។

សុនងៃទាំងបុរាណ និងព្រះនគរទាំងបុរាណ ក៏ជាពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឆងដែរ
ដដែលគួរមានចាត់ឱ្យចេញទៅកាន់ផែនដីទាំងមូល
ហើយនៅពេលដែលគ្រិស្តទានមុនាក់ទទួលបណ្តុំយុទ្ធមុជទឹក
គាត់ក៏គួរមានចាត់ឱ្យចេញទៅកាន់ផែនដីទាំងមូលដែរ
ពីព្រោះគាត់គួរមានយុទ្ធមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា
និងពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឆង។
ក្នុងព្រះពរដដែលគួរមានបុរាណសិល្បៈពួកសាក្សីសុលាប់ក្នុងវិបត្តិតនៃច្នៃប្រឌិតអាក្រក់ និង
ដល់អស់អ្នកដែលមានសុលាប់ក្នុងសច្ចក្តីជំនឿនៃក្នុងអីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណសម័យ
យ៉ូនីប ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក
នោះគឺជាពុទ្ធវិញ្ញាណដែលប្រទានសុនុទ្ធរកថាសរសើរសម្រាប់ពិធីបញ្ចុះសពរបស់ពួកគេ
នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា «ហេ»
«ដើម្បីឱ្យពួកគេមានសម្រាកពីការនឿយហត់របស់ពួកគេ»
ពីព្រោះទ្រង់មានសុចិត្តនៅទីនោះក្នុងអំឡុងពេលការនឿយហត់របស់ពួកគេ
រហូតដល់ពួកគេមានលះបង់ជីវិតរបស់ខ្លួន។

ហើយខ្ញុំក៏មានឮសំឡេងមួយពីស្តេចស្តេចនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា ចូរសរសេរថា
ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អស់អ្នកសុលាប់ដែលសុលាប់ក្នុងព្រះអម្ចាស់
ជាអ្នកមានពរហើយ ពុទ្ធវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលថា ពិតមែន
ដើម្បីឱ្យពួកគេមានសម្រាកពីការនឿយហត់របស់ខ្លួន
ហើយអំពើរបស់ពួកគេក៏តាមពួកគេទៅផង។ វិវរណៈ 14:13។

នៅពេលពិចារណាអំពីចុងបញ្ចប់ និងដើមកំណើតនៃសៀវភៅវិវរណៈ
ដើមកំណើតនៃព្រះគម្ពីរ និងដើមកំណើតនៃដំណឹងល្អអត្ថាធិប្បាយ យើងឃើញថា
ព្រះបុគ្គលទាំងបីនៃព្រះជាម្ចាស់គួរមានបង្ហាញរក្សាមាន
ទោះបីជាព្រះវរបិតាទ្រង់សុចិត្តនៅទីនោះក៏ដោយ ដោយផ្អែកលើការអនុវត្ត
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់»។ ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់សុចិត្តនៅទីនោះ
ដោយទ្រង់កំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ទ្រង់ថា អាណាហ៍ និង អូមហេតា។

បុរសិបយើងទទួលស្គាល់ថា ការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងមនុស្សជាតិ និងទេវភាព
គឺជាការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឆង និងមនុស្សជាតិ
នោះយើងអាចយល់បានថា ហេតុអ្វីបានជានិមិត្តសញ្ញានៃពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឆងគួរមានភ្ជាប់
ជាមួយនឹងនិមិត្តសញ្ញានៃមនុស្សជាតិ។ ដោយមានទស្សនៈនេះនៅក្នុងចិត្ត
យើងគួរឱ្យបង្ហាញថា “នៅដើមកំណើត” ទាំងពីរ

ដល់យើងមានលើកឡើងជាញឹកញាប់មកហើយ។

នោះដើមកំណើត ព្រះមានបង្កកើតផ្ទុះមែឃេ និងផែនដី។ ហើយផែនដីនោះក៏ប្រកាន់
ហើយទទួលស្វែងយល់; ហើយសេចក្តីដឹងដ៏ត្រូវបង្កើតឡើងដល់ផ្ទៃដីមុននេះទីក្រុង
ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមានសាត់នូវលើផ្ទៃដីទីក្រុង។ ហើយព្រះមានព្រះបន្ទូលថា
«ចូរឲ្យមានពន្លឺ» ហើយក៏មានពន្លឺ។ ហើយព្រះទ្រង់ទតឃើញថា ពន្លឺនោះល្អ;
ហើយព្រះមានព្រះបន្ទូលថា ឲ្យមានពន្លឺចេញពីសេចក្តីដឹងដ៏ត្រូវ។ លោកបុរេបតិ ១:១-៤។

នោះដើមកាលមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលនោះជាមួយនឹងព្រះ
ហើយព្រះបន្ទូលនោះជាព្រះ។
ព្រះបន្ទូលនោះមានន័យជាមួយនឹងព្រះតាំងពីដើមកាលមក។
គ្រប់ទាំងអស់គ្រប់វាមានបង្កកើតមកដោយសារព្រះអង្គ ហើយគ្រប់ព្រះអង្គ
គ្មានអ្វីមួយដែលមានកើតមក ដល់មិនមានបង្កកើតដោយព្រះអង្គឡើយ។
នោះក្នុងព្រះអង្គមានជីវិត ហើយជីវិតនោះជាពន្លឺដល់មនុស្សទាំងឡាយ។
ពន្លឺនោះក៏ដល់ក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ត្រូវ
ហើយសេចក្តីដឹងដ៏ត្រូវមិនមានយល់ទទួលពន្លឺនោះទេ។ យ៉ូហាន ១:១-៥។

ដោយប្រើសាក្សីទាំងពីរនេះនៃ «នោះដើមដំបូង» ព្រះ ជាព្រះបន្ទូល
ទ្រង់ដល់មានបង្កកើតរបស់ទាំងអស់ ក៏មានប្រទានជីវិតរបស់ទ្រង់ផងដែរ ដូចជា
«នោះក្នុងទ្រង់មានជីវិត» ហើយជីវិតរបស់ទ្រង់គឺជា «ពន្លឺ» របស់មនុស្សទាំងឡាយ។
«ពន្លឺ» នៃមនុស្សដែលគ្រប់វាមានបង្កកើត គឺជាសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះអ្នកបង្កកើត។
សេចក្តីសុចរិតនៃព្រះអ្នកបង្កកើត
គឺជាចុងក្រោយនៃក្នុងទ្រង់ទាំងឡាយនោះក្នុងទីបរិសុទ្ធ។

ហើយ មានប្រទានឲ្យនាងសូលៀកពាក់ក្បាលណាត់ទស្សន៍យ៉ាងល្អ ស្នាម និងស;
ដូចជាគ្រូណាត់ទស្សន៍នោះ គឺជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់។ វិវរណៈ 19:18។

បុរេដល់បញ្ចប់នេះខុសទៀត
តំណាងឲ្យសកម្មភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយជីវិតរបស់អ្នកជឿ។ នោះដើមដំបូង
ផែនដីស្ថិតក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ត្រូវ ហើយគ្មានពន្លឺឡើយ។ បន្ទាប់មក
ព្រះយេស៊ូវមានប្រទានជីវិតរបស់ទ្រង់ គឺជាជីវិតដែលស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់
ដើម្បីឲ្យមានពន្លឺសម្រាប់មនុស្សទាំងឡាយ។

ហើយអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនឹងច្បាស់បង្អស់ គឺអ្នកទាំងឡាយដែលឈរនៅ
មិនមានកង់ទុកនៅក្នុងសៀវភៅនៃជីវិតរបស់កូនចៀម
ដល់គ្រប់វាមានសម្រាប់តាំងពីមុនកំណើតលោកិយ។ វិវរណៈ 13:8។

នោះពេលព្រះយេស៊ូវមានជីវិតវិសេសផ្ទុះចេញជាញឹកញាប់ជាមួយមនុស្សជាតិ
ទ្រង់មានប្រទានព្រះជីវិតរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យមនុស្សមានពន្លឺ។
ដូចដែលមាននៅក្នុងអត្ថបទទាំងពីរនេះ រាល់ពេលដែលពន្លឺគ្រប់វាមាននាំមក
នោះពន្លឺនោះបង្កកើតអ្នកច្បាស់បង្អស់គឺពីរបុរាណ ដូចដែលគ្រប់វាមានតំណាងដោយពន្លឺ
និងភាពដឹង គឺកូនចៀមនៃផ្ទៃដី ឬកូនចៀមនៃយប់។

ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាមិនស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ត្រូវ
ដើម្បីឲ្យចុងនៃនោះមកលើអ្នករាល់គ្នាដូចជាចំណេះ
អ្នករាល់គ្នាសុទ្ធជាជាកូននៃពន្លឺ និងជាកូននៃផ្ទៃដី យើងមិនមែនជាបងប្អូន
ឬជាបងសេចក្តីដឹងដ៏ត្រូវទេ។ ១ ថ្ងៃសាឡាទី ៥:៤, ៥

នោះពេលយើងទទួលសុគាល់ទំនាក់ទំនងអស់កល្បបដានិច្ចចង់ដិតសុនិទុធដល់ពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជានជាមួយនឹងកូនចៅនៃព្រះលីម៉ុង ឆ្នាំ១៩៤៧ យើងអាចយល់ឃើញថា ហេតុអ្វីបានជានិមិត្តសញ្ញារបស់ទាំងកូនចៅរបស់ព្រះ និងពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជានទំនាក់ទំនងយ៉ាងដិតសុនិទុធដូច្នេះ។ នៅក្នុងអត្ថបទចុងក្រោយនៃវិវរណៈ យើងឃើញព្រះយស្មើជាអាល់ផា និងអូមហេតា យើងឃើញព្រះរូបិតាតាមរយៈការអនុវត្តនៃបន្ទាត់លើបន្ទាត់ ហើយពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាក់តុល្យបុរាណនូវការតំណាងជានិមិត្តសញ្ញាចុងក្រោយរបស់ទ្រង់អំពីអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ពីព្រោះបុរសបរិសុទ្ធជានសម័យបុរាណបានថ្កល់ពាក្យ ដោយសារពួកគេត្រូវបានជំរុញដោយពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយ។ សេចក្តីថ្កល់ដំបូងរបស់ទ្រង់អំពីអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ បញ្ជាក់ថាទ្រង់កំពុងរំកិលលើផ្ទៃទឹក ឬកំពុងរំកិលលើមនុស្សជាតិ ហើយការយល់ចុងក្រោយរបស់ទ្រង់អំពីអង្គទ្រង់ផ្ទាល់មានដូចតទៅ។

ហើយពុទ្ធវិញ្ញាណ និងកូនកុម្មុលថា ចូរមក។ ហើយអ្នកណាដែលឮ ចូរឲ្យអ្នកនោះពោលថា ចូរមក។ ហើយអ្នកណាដែលសួរ ចូរឲ្យអ្នកនោះមក។ ហើយអ្នកណាដែលស្ម័គ្រចិត្ត ចូរឲ្យអ្នកនោះទទួលទឹកដ៏រតន្ត្រីដោយឥតប្រាក់។
វិវរណៈ 22:17។

តាំងពីដើមរហូតដល់ចុងបញ្ចប់ ពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថាមានទំនាក់ទំនងជាប់ជានិច្ចជាមួយមនុស្សជាតិ ពីព្រោះកូនចៅនៃព្រះលីម៉ុង តំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងភាពជាព្រះ និងភាពជាមនុស្ស។ លោកប៉ូលបានបញ្ជាក់ ដូចដែលអសោយក៏បានបញ្ជាក់ដែរ ថា មនុស្សជាតិ ហើយយើងចង់កៀងនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជានភាគនេះដល់ដាក់អំបោះចង្កកៀង ហើយបុរេបានហូរចុះមកកាន់ភាគនេះទាំងនោះ ដើម្បីបិទគុកផ្ទះនេះដល់ចាំបាច់សម្រាប់បង្កាញពន្លឺ ដល់ជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ យើងជាកាតនេះរបស់ពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជា គឺជាព្រះបុគ្គលទីបីនៃទេវភាព ដូចដែលត្រូវបានកំណត់សម្គាល់តាំងពីដើមរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ដូចគ្នានៅក្នុងសំណេរនៃពុទ្ធវិញ្ញាណនៃនាយ។

នៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទីពីរ ដែលបានសម្រេចនៅដើមកំណើតនៃអាដាមនៃទីសីម និងនៅចុងបញ្ចប់ នោះ មានសារពីរផ្សេងគ្នាយ៉ាងច្បាស់លាស់ គឺមួយសម្រាប់កុម្មុលដ៏ធំ ហើយមួយសម្រាប់លោកីយ។